

WOODY ALLEN ♀ GEA ERJAVEC ♀ LEMA RACING

PLAYBOY

PLA OY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

FEBRUAR 2017
5,99 €

► INTERVJU

Legendarni

**WOODY
ALLEN**

»ŽENSKE SO
MOJA VELIKA
ŠIBKA TOČKA«

SEKSI PERFORMERKA

*Gea
Erjavec*

NENEKNO V GIBANJU

**MEJA MED SEKSOM
IN MAGIJO**

► OBISKALI SMO

**NOV DUBAJSKI
BISER**

KO ŠE ARABSKI
PLEJBOJI
OBMOLKNEJO

www.playboy.si

**LEMA
RACING**

»NEUMEN
MORAŠ
BITI!«

**DEŽELA OKUSOV
DOBRO & POŠTENO**

MOJA POT
JOHN VARVATOS
MODNI OBLIKOVALEC

**50 LET
LAMBORGHINI MIURA**

BMW M6 GT3

KONJENŠTVO
SVET PRESTIZA
OBEH SPOLOV

DUH ČASA
POPOTNIŠKIM KRAJEM V SLOVO

Alpski Wellness v največkrat nagrajenem hotelu v Sloveniji

Razvajanje v našem luksuznem wellnessu, s pogledom na alpsko pokrajino in s čarobnimi dotiki rok, ki vas popeljejo v svet sprostitve.

Zdravje in dobro počutje med vašimi počitnicami!

Posebna ponudba v Bohinj ECO Hotelu, z dvema nočitvama s polpenzionom, vključenim vstopom v ekskluzivni wellness, sprostitevno masažo, sadno-zelenjavnim smoothijem ter čajem ob slovesu, že od 199 EUR*.

Več na bohinj-eco-hotel.si

* Cena velja po osebi za 2 nočitvi, glede na razpoložljivost.

BOHINJ ECO HOTEL

Živimo • Delujemo • Varujemo
Zeleno

Bohinj ECO Hotel
Triglavska cesta 17
4264 Bohinjska Bistrica
T +386 (0)8 200 4140
E booking@2864.si
W www.bohinj-eco-hotel.si

2864
ECO RESORT
BOHINJ

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
Izvršna urednica: **Tina Torelli**
Art direktor: **Gojko Zrimšek**
Likovna in tehnična urednica:
Renata Grabner Čapelink
Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**
Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec,**
Simon Kjostarov

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Nika Arsovski, Esad Babačić, Branko Božić, Andrej Bučar, Staša Cafuta Trček, Noah Charney, Tina Cirk, Neja Drozg, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Sebastijan Horvat, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržišnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstić, Bojan Levič, Danaja Lorenčič, Jaka Lucu, Dušan Lukič, Dijana Matković, Max Modic, Gregor Pavšič, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Petra Rozman, Vasa Semolič, David Stropnik, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Šifrer, Nataša Zajc, Gregor Zalakar, Marjan Žiberna

Fotografi: Andraž Blaznik, Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Delbello Očepk, Aleš Pavlič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Črt Slavec, Boštjan Vidrajz

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**
Uredniška direktorica: **Mela Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Kos**

Oglasno trženje:
ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; urosjakopic@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjic**, 01/300 06 35; nina.pranjic@adriamedia.si

Naročniška služba:
Informacije o naročinah: 01/3000 789, 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine>
narocnine@adriamedia.si

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789;
Pri naročanju starejših izvodov revij poštnina ni vključena v ceno.

Uredništvo:
Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY
Ben Kohn – Chief Executive Officer
David Israel – Chief Operating Officer
Cooper Hefner – Chief Creative Officer
Hugh Garvey – Head of Content
Mac Lewis – Art Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Reena Patel – Chief Commercial Officer
Mary Nastos – Int'l Publishing Operations Director
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2017 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2016/2017 PLAYBOY, as to material published November 2016, December 2016, January/February 2017 U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1580-6294

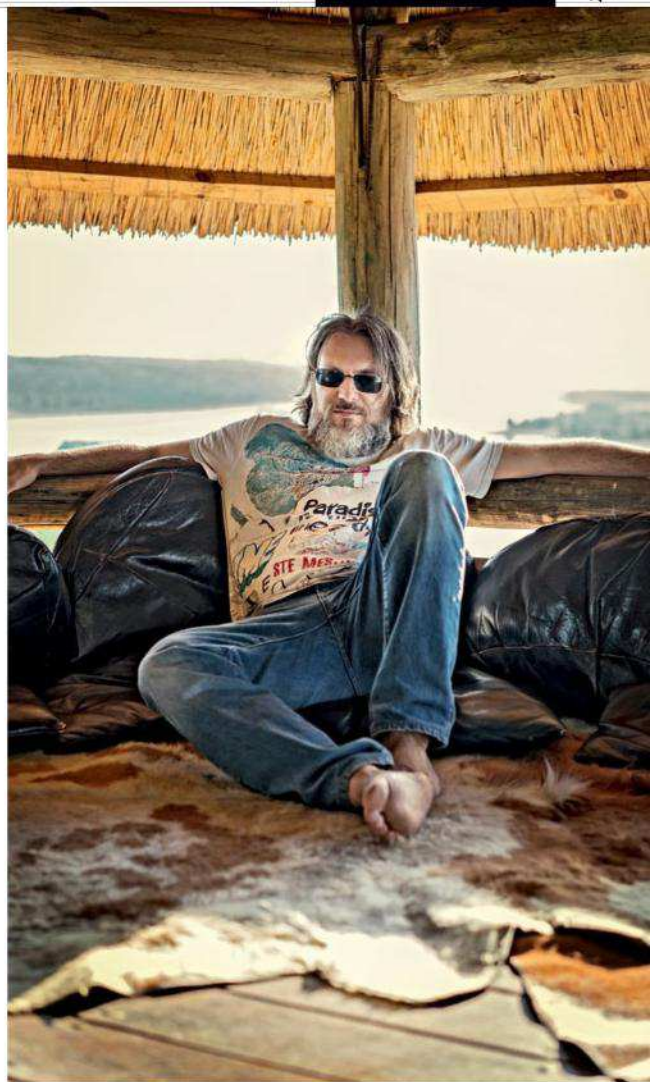
Fotografija na naslovnici: **Daniel Aratony**

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

Držimo pesti

Najprej jih držimo našemu sanjskemu dekletu Gei Erjavec. Njene besede so sveže, preprosto lepe in iskrene. Pa ljubiiva isto mesto, Sarajevo, in njegove ljudi, ki imajo v sebi veliko tiste prave strasti, strasti do življenja. Strasti, s kakršno ustvarja modni oblikovalec John Starvatos, strasti, s kakršno Tina in Gojko obiskujeta slovenske oštarije ter nam v sliki in besedi zbuja slane, da vemo, kam se splača iti z dobro družbo. Strasti, s kakršno Aleš fotografira tudi sanjska dekleta in s kakršno popotuje po svetu. Strasti, s kakršno Neja ljubi konje. Življenjske strasti, s kakršno ustvarjamo to revijo. Da, držimo pesti Gei v Sarajevu, in držimo pesti materi Gei, da je ne bodo preplavili trumpomanija in blairovske laži. Pa da strastni ljubitelji samovšečkov ne bodo počeli vsega drugega, samo svojega dela ne. Držimo pesti ... Ne svetovnemu semnju ničevosti, napuhu, pohlepu in zavisti, ki so gonilo vsega zla tega sveta, temveč Gei ter vsem njenim sinovom in hčeram, da bi znali ceniti življenje.

John Starvatos

Aleš Bravničar

Gojko Zrimšek

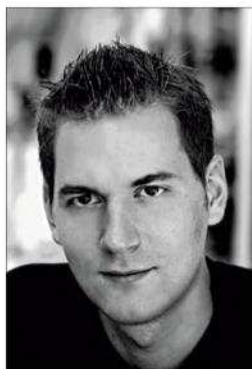
Tina Torelli

Domen Hrovatin

Nina Orel

Darjo Hrib

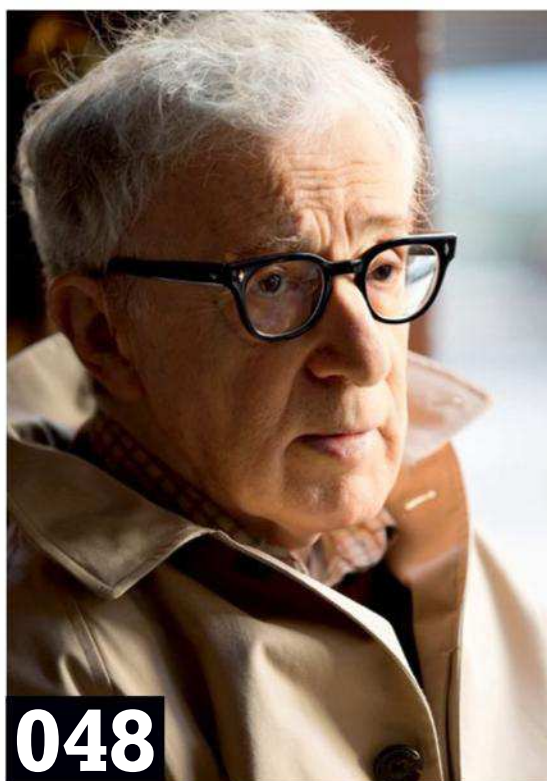
Neja Drozg

Gea Erjavec & Aleš Bravničar

- 004 TOP TVITI
- 006 SVÉTIK
- 008 SANJSKO DEKLE: GEA ERJAVEC
- 020 MAGNET: MOJA POT – JOHN VARVATOS
- 024 MAGNET: 50 LET LAMBORGHINIJA MIURE
- 028 MAGNET: GLASBA
- 030 MAGNET: FILM
- 032 JANAINA SANTUCCI: BARVITA DIDŽEJKA
- 042 FETIŠI
- 048 INTERVJU: WOODY ALLEN
- 056 DEŽELA OKUSOV: PIVNICA IN ŽAR ZA RAZVPITO ZVEZDICO

048

Legendarni Woody Allen

Ameriški filmski režiser, pisatelj, igralec, glasbenik in komik judovskega rodu, rojen 1. decembra 1935 v New Yorku. Imel je več ljubezenskih razmerij z glavnimi igralkami iz svojih filmov (Louise Lasser, Diane Keaton, Mia Farrow). Trenutno je poročen s Soon-Yi Previn, ki je posvojenka Mia Farrow, med njima je 35 let razlike. Legenda nenehno ustvarja filme, da mu le ni treba premišljevati o življenju. Woodyju Allenu smo z intervjujem preprečili, da bi pobegnil pred realnostjo. Pa on? Pritožuje se nad zabavami ob premierah, nad svojo neuspešnostjo kot zapeljivec, nad zamujenimi tekmami bejzbola in nad krutostjo univerzuma. Realna tragikomedija.

072

Zajahajte konja

Biti na konju pomeni doseči cilj. Mi vam v letu 2017 želimo, da bi srčno jezdili vsem svojim iskrenim željam naproti, pa da bi se sredi vsesplošne naglice, potrošništva in druge norije znali čim večkrat ustaviti in prosto Goetheju reči: Postoj, trenutek, kako si vendar lep! Playboyeva ekipa je takšen trenutek doživela v Deželi okusov, ki je pivnica & žar, pa vendar ne samo to, zato je treba zanjo še iznajti ime. Ker pa se pred njo parkirati ne da, tudi ne žrebca BMW M6 GT3, vam v najlepšem mestu na svetu, pride prav pravi gospod žrebec ali gospa kobila.

062

056

106

- 062 BMW M6 GT3
- 066 NA KRILIH KONJSKIH MOČI
- 072 MARIA MORGAN: V SEDLU
- 088 LEMA RACING: ZAPELJI SE S PRAVIM DIRKALNIKOM!
- 092 DUH ČASA: POPOTNIŠKIM RAJEM V SLOVO
- 098 LEDENA KRALJICA: KATIE STEINER
- 106 KO ŠE ARABSKI PLEJBOJI OBMOLKNEJO
- 112 MODA: SIN PAMELE ANDERSON
- 118 PLAYBACK

ZAČINJENO *s strastjo...*

Restavracija diVino združuje le najboljše, kar ponuja skupina
Dulcis Gourmet.

Izjemno kulinariko chefa Matjaža Cotiča, ki navdih išče v tradiciji
Goriških Brd in izkorišča kakovost sestavin lastne proizvodnje. **Moderno
arhitekturo, prepleteno z rustikalnostjo**, ki navdušuje s svojo toplino in
nudi prostor za nepozabna druženja. **Trendovske pogostitve** za vse
vrste dogodkov, izpeljane na najvišji ravni.

... in še veliko več.

Obiščite nas, poskrbeli bomo, da bo vaše doživetje
začinjeno s strastjo.

diVino
RESTAURANT & BAR

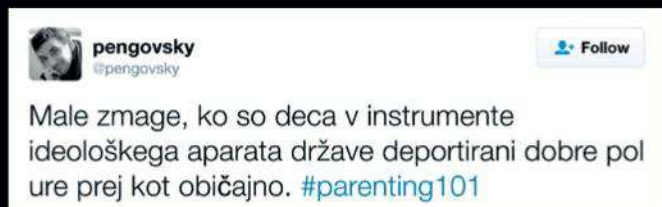
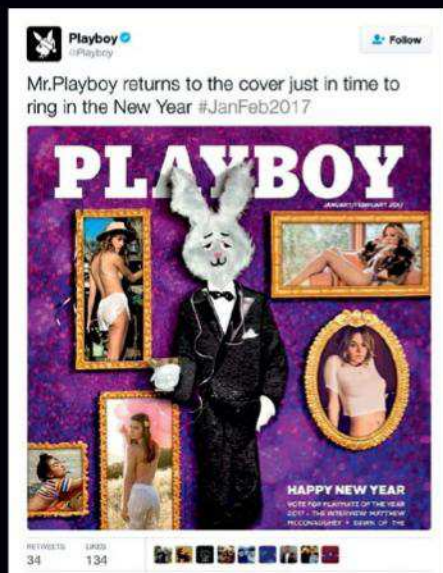
diVino restaurant & bar
Ameriška 8, Br. City LJ, 031 768 062, info@divino.si, www.divino.si

#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki. To nam sporočite na

e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj tвитerski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.

KMALU V PRODAJI

NOVI AVTO KATALOG 2017

VEČ KOT 2800 MODELOV

AM Ljubljana, d. o. o., Blewieseova cesta 30, 1000 Ljubljana Foto: Shutterstock

avto
katalog 2017

www.avto-magazin.si

■ Dragi Playboy! Priznam, zmedena sem. Narava me je obdarila s polno košarico D in vse od takrat, ko se tega zavedam, se trudim, da svojih balkončkov ne bi preveč razkazovala, ker je že tako ... vsega preveč. Moške pozornosti, neumestnih pripomb, takšnih in drugačnih nespornostov. Odkrila sem modrčke, ki se jim v strokovnem žargonu reče 'minimizer', in z njimi dobro shajam. Danes pa presenečenje ... V pogovoru s prijateljem ugotovim, da ne gre za velikost, temveč za obliko. Parček bi moral stati pokončno, skupaj, napihnjen in žlebiček med njima bi moral biti dobro viden. »Zakaj si ne omisliš čudežnega modrčka?« me vpraša tip, ki je povsem nor na svojo punco s košarico A do B. Po najinem pogovoru sem zavila v prvo trgovino z intimnim perilom in si kupila peklensko orodje. Naj zdaj doma v ogledalu kar zrem v porno zvezdo in čakam svojega moža, na to, kaj bo rekel, naredil ...

Anja

Sploh si ne upamo pomisliti, kako seksi je videti tvoje oprsje, izzivalno stisnjeno v to, čemur ti praviš preklensko orodje. Wonderbra! Kaj bo rekel mož? Najbrž nič, ker mu bo vzelo sapo. In ja, tvoj prijatelj ima prav. Niti ne vemo zakaj, a ima. Prosimo, da se za vse večne čase odrečeš neumnosti po imenu minimizer in maksimiziraš učinek! Moško pozornost obrni v svoj prid, neumestne pripombe presliši, nespornostne ignoriraj. Na čudeže in čudežne modrčke!

■ Res neverjetno! Nisem slab dedec, v najboljših letih, s firmo, dobro situiran, hodim v fitnes in okrog sveta, bil sem z nekaj dobri mi babami in ... še lahko naštevam. Kako bi do seksa lahko prišel vsak dan, upoštevajoč svoj samski stan, pa mi še vedno ni uspelo ugotoviti. No, zdaj vem kako, to pa mi je povedal v vseh pogledih povprečen voznik taksija. Hja, po Ljubljani bi moral voziti taksi, in to ponoči! Baje so ženske v tridesetih podivjale in se neusmiljeno slinijo po taksistih. Seveda ponoči in nekoliko okajene. Pa ne le to: taksiste z raznimi prevezami menda celo zvabijo k sebi domov, kjer jih pričakajo seksi oblečene in z odprto steklenico vina. Ste vi to vedeli?

Jože

Smo slišali govorice, Jože, smo. Sicer ne verjamemo, da so vse ženske, ki pokličejo taksi po deseti zvečer, požiralke moških, pardon, taksistov, vemo pa nekaj: najpogostejša ženska fantazija je

bojda seks z neznancem. Upamo, da smo vam s to informacijo vsaj malo pomagali. Pa pazite nase!

■ V naši klapi nas je pet tipov, od katerih eden seksa, štirje pa niti ne. Naš prijatelj Žare je rahlo debelušen, z lepim nasmehom, žametnim glasom in videzom plišastega medvedka. Ženske sprašuje po zdravju njegove družine, koliko psov ali mačk imajo, govori jim, da imajo lepo energijo, blablabla ... In on seksa. Mi ne. No, manj. Ko napademo lokal, se najlepša

mačka zagotovo zaplete v pogovor z njim, medtem ko preostali poberejo ostanke. Kaj se dogaja? Jim v uho šepeta, da ima velikega?

Brane

Čutimo vašo frustracijo, a se bojimo, da boste morali spremeniti pristop. Žare je zadovoljen, prijazen, spoštljiv in udvorljiv. Žare je – neškodljiv. Ženske vedo, da jih ne bo izkoristil le za seks, in verjetno tudi upajo, da se bo prijaz-

nost, ki so je deležne, nadaljevala. Pliško medvedek v njih vzbuja varnost, medtem ko vam na čelu piše, da ste neandertalci, ki so napadli lokal le zato, da bi si ulovili nekaj hrane. Ko človek pogleda Žareta, mu je jasno, da ni takšne sorte, a ker vsi potrebujemo seks, se seveda zgodi. Bolj posnemajte Žareta, oglejte si film Hitch in nam javite, kako vam gre.

■ Dragi Playboy! Skupaj sva kakšno leto in zadnje čase me preseneča. Nežne ljubice, ki se je pod mano sramežljivo zvijala kot kakšna mucka, ni več. Zdaj zahteva, da jo močno, hoče šeškanje, hoče udarce, hoče, da jo davim. Ne zelo zares, a rada bi to igro, rada bi, da dam jajca na plano in ji pokažem, da sem dec. Rada bi intrigo. Ja, to mi je rekla. Mene ta scena spravlja v zadrego in zadnje čase ga ne

spravim več gor. Ko sem jo vprašal, kaj se ji je zgodilo, mi je rekla, da ima obdobje, ko jo tale sadomazo varianta rajca. Bo minilo?

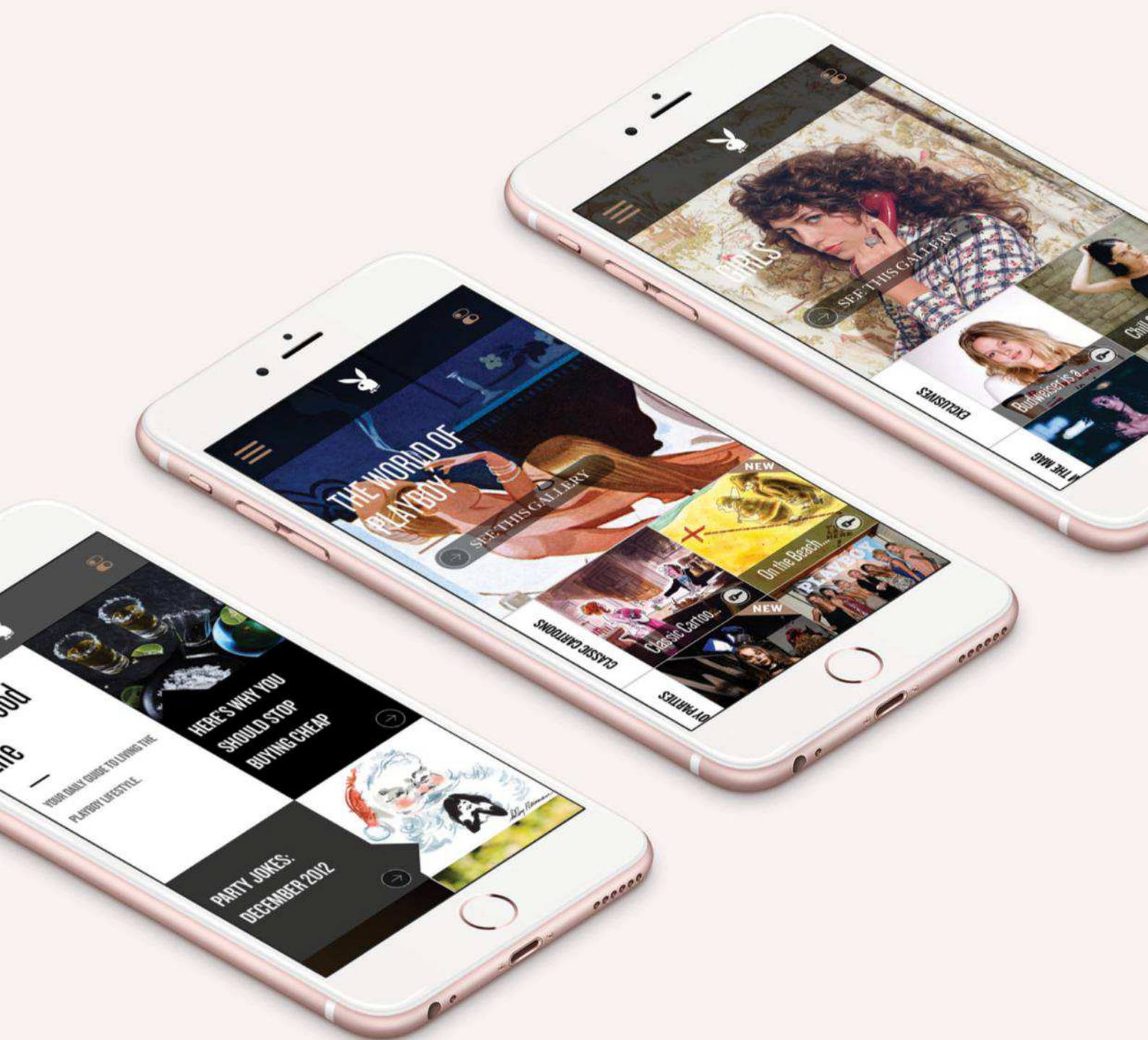
Miran

Niste prebrali pogrošnega romančka Petdeset otenkov sive, kajne? Slabo za vas, kajti prebralo ga je zelo veliko žensk in zdaj sanjajo o izmišljenem milijonarju, ki obvlada vse SM-prakse in ženske uvaja v skrivnosti užitka podreditve. Uf, povedano takole, se sliši hecno, a sumimo, da je epidemiji Cristian Gray

[Zdaj zahteva, da jo močno, hoče šeškanje, hoče udarce, hoče, da jo davim. Ne zelo zares, a rada bi to igro, rada bi, da dam jajca na plano in ji pokažem, da sem dec. **]**

podlegla tudi vaša bivša nežna dama, ki jo je misijonarec spravljal v ekstazo. Pravzaprav vam ne znamo pomagati, ker nekaj šeškanja in živalskih prijemov ni še nikogar ubilo. Vaše ženske ni obsedel hudič, bi pa rada v vajino misijonarsko življenje vnesla nekaj igre in začimb. Predvsem čilija. Pa trakov, lateksa in pripomočkov. Rada bi vas pač bolj začutila in seveda predvsem sebe. Bodite čutni, nežni, pa naj se to sliši še tako nasprotujoče SM, a ni.

PLAYBOY CLASSIC

Playboyeva dnevno osvežena zmagovalna vsebina!

GEA ERJAVEC

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Gea se opiše kot gibalka, performerka, koreografinja in igralka. Pravi, da je nenehno v gibanju, da se je gibala, še preden se je rodila, saj je bila njena mama, ki že 40 let vodi plesno šolo in ustvarja v vodah sodobnega plesa, aktivna tudi med nosečnostjo. Gea je začela plesati pri treh letih, pri petih je že stala na odru. Danes obvlada tudi nemalo cirkuskih elementov, med drugim hojo s hoduljami in brhanje ognja. Diplomirala je na Akademiji za ples Ljubljana, se izkusila celo pred kamero, zdaj pa je spet študentka – na AGRFT, na podiplomskem študiju umetnosti giba.

PB: Igrala si v filmu *Izhod*. Kako je bilo?

GE: Kot 18-letni deklič sem odšla na snemanje v Monako, spala sem v najbolj prestižnem hotelu, soigralec je bil Dragan Bjelogrič, set je bil na ogromni jahti, snemali so celo iz helikopterja, vozila sem se z lamborghinijem. Ni bila slaba izkušnja. [smeh]. Dejan Babosek je dopuščal, da sem vlogo priredila tako, da je bila meni kar najbolj naravna, predvsem pa cenim, v kakšnih okoliščinah in s kako majhno ekipo je spravil skupaj celovečerni film.

PB: Za kateri del telesa prejmeš največ pohval?

GE: Za ustnice.

PB: Katere tri stvari te na moškem prepričajo?

GE: Karizma, kreativnost ter da je sproščen in samozavesten, kakršen je. Joj, težko se osredotočim samo na tri najpomembnejše stvari, ker so vse zelo pomembne. No, najpomembnejše mi je res to, da ne igra, da se ne dela nekaj več, nekaj, kar ni. Playerji mi grejo res na živce. Strast je tudi pomembna. Pa intelekt. Pa smisel za humor tudi. Zelo. Moški me mora spravljati v smeh. Sploh pa mora razumeti moj smisel za humor, kar ni čist preprosto. Pa jih je že osem, sori.

PB: Kakšni so tvoji kratko- in dolgoročni načrti?

GE: Kratkoročni so pogojeni z delom na sebi. To pomeni, da se poskušam zavedati vsakega trenutka, da mi stvari, dogodki in ljudje niso samoumevni, da sem hvaležna in da zavestno sijem. Žarčim. Ljubim. Dolgoročni načrti pa so bolj karierni. Zelo si želim za nekaj časa oditi v Sarajevo in tam ustvarjati. To mesto in tamkajšnje ljudi preprosto obožujem. Tam imam krog isto mislečih umetnikov, s katerimi bi rada ustvarila projekt. To načrtujem v sklopu svoje magistrske naloge. Držite pesti.

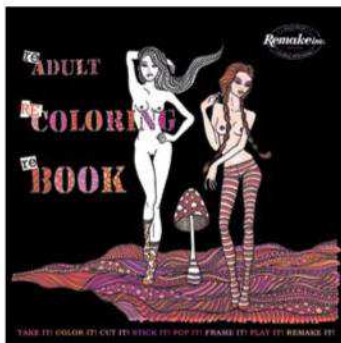

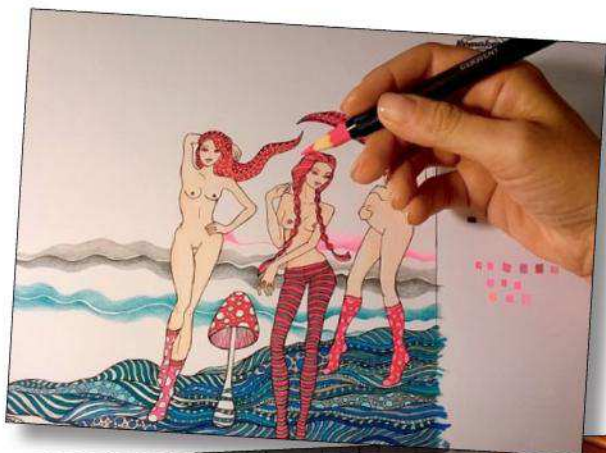
FOTO AJA VESNA GINOVSKA

Prva slovenska EROTIČNA pobarvanka

■ Svetovni trend pobarvank za odrasle je osvojil tudi slovenski trg. Vsem ljubiteljem barvanja in nagajivo žgečkljivih podob je na voljo **prva slovenska erotična pobarvanka za odrasle**. Delo umetniškega

para Aje Vesne Ginovske in Jura Samca je po njuni ustvarjalni ideji zasnovano kot 'remake invasion', s čimer uporabnik pobarvanke postane tudi njen kreator, saj je spodbujen k temu, da si jo prilagodi po svoje, kaj doriše, pobarva, dopiše ter s tem ustvari lastno remake umetniško delo. Kreativno nagajivost pa, kot pravita avtorja, lahko zaključi tudi s partnerjem med posteljnimi rjuhami ... (P. B.)

Svetovni trend pobarvank za odrasle je osvojil tudi slovenski trg.

Zlati čas

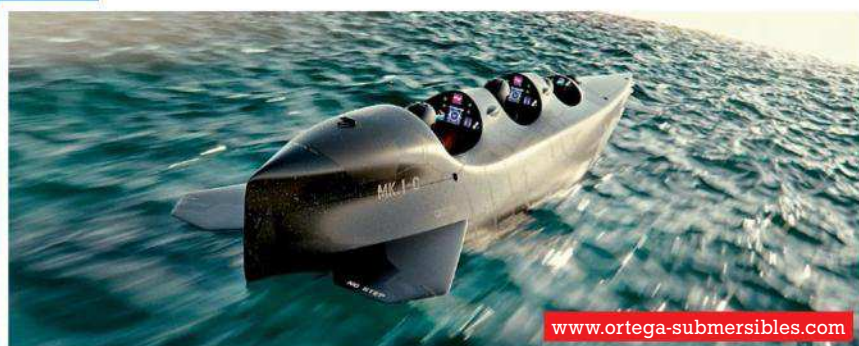
Casio je v omejeni seriji 300 kosov po okrog 5900 evrov v svoji izjemno priljubljeni seriji **G-Shock** ponudil uro **GOLD HAMMER TONE MRGG1000HG-9A**. Sodi med najdražje v seriji, kar pa opravičuje že starodavna japonska tehnika obdelave kovin cuiki, ki temelji na uporabi kladiv in je stara 1200 let. Z njo so izdelali ohišje nove ure, ki ga je okrasil mojster kovač Bihou Asano iz Kjota. Ohišje s premerom 49,8 milimetra in pas sta iz pozlačenega titana. A navkljub zlati podobi naj vas ne skrbi, to je še vedno pravi stari robustni g-shock, ki se ponaša tudi z GPS-kalibracijo, solarnim napajanjem, štoparico, večnim koledarjem ... in vsak kazalec ima svoj lastni motor. (P. B.)

www.slowatch.si/casio

MOJA podmornica

■ Ortega vam ponuja čisto zasebno, šest metrov in pol dolgo podmornico **ORTEGA Mk.1C**. Videti je kot čoln, a z njo lahko plujete pod gladino in ste tako največji frajer med vsemi amaterji, ki se pod vodo še vedno poganjajo s plavutkami. 570-kilogramsko Mk.1C poganjata električna motorja, ki delujeta na gladini in pod njo (ja, lahko je tudi čisto običajen motorni čoln), potopite pa se lahko kar 90 metrov globoko, medtem ko vas dispelje vodi v pravo smer. Osebna podmornica vas popelje do 80 navtičnih milj daleč, kar pomeni, da boste lahko raziskovali veliko več, kot le obalne ježke in morsko travo. (D. H.)

www.ortega-submersibles.com

SOKRATOVA SMRT

Leta 866 je danska vikinška vojska osvojila mesto York na vzhodu Anglije. Mesto je kmalu postalo cvetoča metropola in trgovsko središče. Mesto je postalo tako pomembno, da so celo angleški voditelji Dance pustili pri miru.

DAN D SKOZI OČI NEMCEV

Najhujša nočna mora mornarjev je bila, da bi ladja v neurju nasedla in bi nenadoma začutili, kako valovi lomijo trup ladje. A od leta 1824 je bilo vse drugače – ustanovljena je bila prva reševalna služba na svetu.

Zgodovina za vsakogar

OB LETNI NAROČNINI
POPUST 15 %
CENA ZA 12 ŠTEVILK
45⁹⁰ €

Naročite na:

www.revija-history.si | 02 / 23 53 326 | revije@vecer.com

MAGNET

www.playboy.si

JANUARY

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

©BLAŽIČ

Koledarska mojstrovina

■ Podjetje **Blažič** si je, zvesto svoji tradiciji, tudi letos kot poslovno darilo omislilo prav poseben koledar, katerega naklada je tudi zaradi ekskluzivnosti omejena in so ga deležni le izbrani partnerji. Za objektivom je tudi letos stal priznani Playbojev fotograf **Aleš Bravničar**, ki je seveda odlično opravil svoje delo in ovekovečil fotomodel **Nano Wolke**, ki so jo pred visokogorskim soncem ščitila očala Different Eyewear, za dovršeno stiliranje in toploto pa je poskrbelo krznarstvo Eber. Podjetje Blažič, ki deluje v več kot 30 državah po vsem svetu, je doma v lesni in pohištveni industriji, zato je koledar umeščen v okolje, kjer les uspešno kljubuje času in vremenu, na zgodnjejesensko Veliko Planino. (P. B.)

Osvojite vsak kotiček sveta

Za brezskrbne avanture poskrbi triletna splošna garancija oziroma garancija do **100.000 prevoženih kilometrov**.

■ Suzuki ima terenske zmogljivosti zapisane globoko v svojih genih. Japonska tehnologija se je v novem **SUZUKIJU SX4 S-CROSS** srečala z učinkovitostjo in vsestransko uporabnostjo. Zato vas novi športni terenec popelje kamorkoli, ne glede na podlago ali vremenske razmere.

V vožnji po vsakovrstnih podlagah omogoča veliko užтков tako med vožnjo po suhi ali mokri cesti v mestu ali zunaj njega, med vzpenjanjem na zasnežen gorski prelaz ali med uživanjem na makadamu – kolesa vedno zagotavljajo odličen oprijem s podlago. Za to namreč skrbi štirikolesna tehnologija. Zato je **SX4 S-CROSS** odličen za dolge poti in za prebijanje skozi mestno

džunglo, kjer vsak dan navdušuje z okretnostjo in učinkovitostjo v soncu, dežju in snegu. Njegov videz seveda odseva njegov pravi značaj – želje po pustolovščini ne more skriti! Novi **SX4 S-CROSS** ponosno kaže svoj pogum in samozavest z novim mišičastim prednjim delom, drznim slogom in sodobno opremljeno bogato notranjostjo. Kot rojeni raziskovalec je poln dinamike in moči, tako da zadovolji vse potrebe sodobnega življenja. Ponaša se s funkcionalno fleksibilnostjo, prostornostjo, udobjem in samozavestjo športnega terenca. Izberite svojo pot.

Vse o novem SUZUKIJU SX4 S-CROSS izveste na www.suzuki.si.

Osvežena
ekipa legendar-
nega TV Popra
nas bo rešila
pred vesoljnim
potopom!

Vsemogoč(n)a komedija BUH POMAGEJ

Primorski all stars kvartet v začenja pohod po slovenskih in zamejskih odrih z vsemogoč(n)o komedijo **BUH POMAGEJ**. Univerzalna zgodba z močnim kraškim pridihom je umeščena v vaški bife Eden, kjer izkušen gostinec Marko do obisti pozna navade gostov, zato ob nedeljah odpre malo prej. Na kavico in jutranja modrovanja takrat namreč prihaja Tuljo, lastnik pogrebnega zavoda Eden manj. Usodne-

ga jutra, ko spet sanjata nov in drugačen svet, ju preseneti Bog, ki jima razočaran nad človeštvom naznani, da pripravlja nov vesoljni potop. Izvesta, da bosta edina preživela potop, in Bogu predstavita načrt pravičnejše ureditve sveta ... Po dvojni razprodani primorski premieri v Sežani bo ekipa z obiljem šal, parodij in zabavnih bodic v **četrtek, 19. januarja**, debitirala še v **SiTi Tefaru BTC**. (P. B.)

SLOVENSKE kulinarične nagrade

■ Slovenija se spreminja v cenjeno zeleno turistično deželo, polno kulinaričnih doživetij. **Niko Slavnič**, ustanovitelj in direktor podjetja IQbator, ki je pred desetimi leti investiral v izdajanje vodičev po slovenskih mestih **In Your Pocket**, je na podlagi dolgoletnih izkušenj ugotovil pomanjkljivosti v ponudbi: »Slovenija do zdaj ni redno ponudila niti enega slovenskega izbora, ki bi bil razumljiv več kot 2,7 milijona tujcem, ki so obiskali Slovenijo. Zato smo se lotili izbora in tudi neodvisnega, vseslovenskega vodiča o najboljših restavracijah. Glasovanje poteka v treh nivojih. Strokovna komisija pod vodstvom **dr. Janeza Bogataja** je pripravila nabor najboljših restavracij iz vseh slovenskih regij in ga predala v glasovanje Akademiji, ki jo sestavljajo chefi nominiranih restavracij, preostali go-

www.the-slovenia.com/slovenian-restaurant-awards-1

stinci, kulinarični kritiki, strokovnjaki, bloggerji, redni obiskovalci restavracij. S prejetega seznama vsak član Akademije izbere do pet restavracij za vsako regijo oziroma do deset za Ljubljano z osrednjo Slovenijo. Tako bomo dobili

izbor najboljših 30 restavracij. Hkrati h glasovanju vabimo tudi vse slovenske gurmane, dobrojedce, vse, ki radi zahajajo v restavracije in znajo ceniti kakovostno hrano in prijazno postrežbo. Glasovanje Akademije poteka od 9. januarja do konca februarja. Prva tiskana izdaja **The Slovenia Restaurant Awards/Najboljše restavracije v Sloveniji** bo na voljo spomladi 2017. (P. B.)

Domača masaža

■ Lanskega decembra se je končala zanimiva kickstarterska podpora izdelku slovenskega izvoza, o katerem že lep čas govorijo na vseh koncih sveta.

Masažni pripomoček OTO (34 evrov), ki nam ga v simpatičnem videu predstavi **Inja Zalta**, tista Inja, ki je sicer igralka in manekenka, pred časom pa tudi naše sanjsko dekle, se zdi najpreprostejša rešitev za vsem zelo znane težave. Oto, čigar zanimiva oblika je sprožila nemalo idej za obstransko uporabo izdelka, je namreč osnovan za hitro, enostavno in nadvse učinkovito masažo, s katero se v našem vedno bolj sedečem vsakdanjiku že s petimi do desetimi minutami na dan uspešno zoperstavimo bolečinam v vratu, rokah in hrbtu. Uporaba je enostavna, intuitivna in pravi užitek, čemur pritrjujejo tudi mnogi beta uporabniki. S simpatičnimi navodili in v spremstvu ikone zajčka, je oto zdaj povsem pripravljen za širši trg. Priskrbite si ga in se nam zahvalite kasneje. (D. H.)

www.otobody.com

Ko se slika sreča s fotografijo

■ Fotografinja **Urška Košir** se na začetku leta 2017 predstavlja na umetniški razstavi **Paintings meet Photographs** v galeriji Maringer v kraju St. Pölten, nekaj kilometrov pred Dunajem. Ideja za razstavo se je rodila lanskega aprila, ko je lastnik galerije dr. Karl-Heinz Maringer obiskal Liste 2016, sejem umetnosti v nemškem Kölnu, in tam zagledal njene fotografije. Porodila se mu je ideja, da bi jih postavil ob bok slikam

avstrijske slikarke **Margit J. Füreder**, ki se osredotoča na ženske erotične prizore. Z razstavo galerija praznuje svojo 40-letnico, v njej pa so že razstavljala številna znana imena avstrijske moderne umetnosti, med njimi Nitsch, Staudacher, Rainer, Prachensky, Kogelnik, Kumpf, Flora in Ringel, v stalni zbirki galerije pa so dela umetnikov, kot so Bruno Bruni, Marc Chagall, Keith Haring in Pablo Picasso. (P. B.)

INTIMNO OLJE

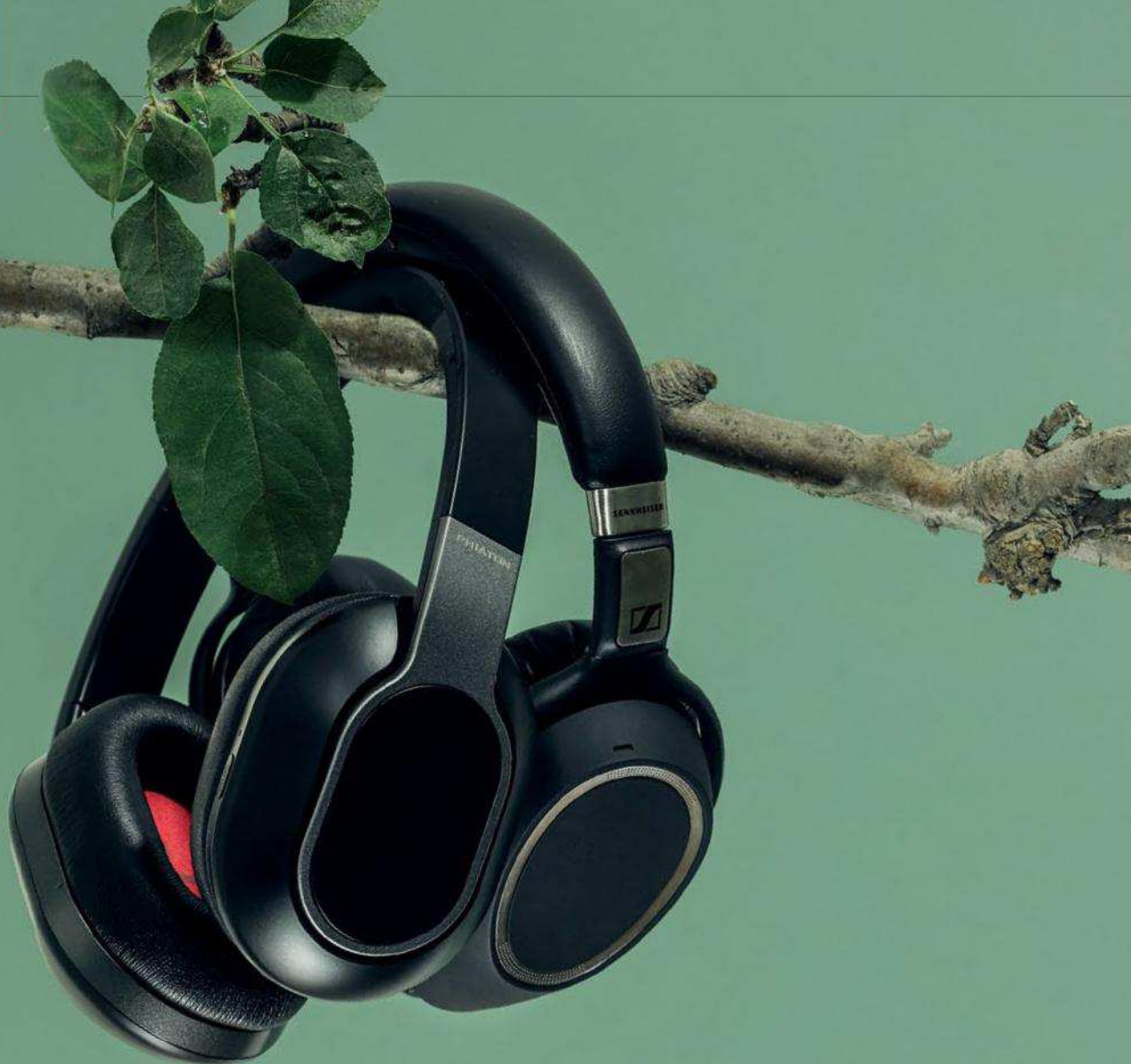
www.luxury-intimate.com

■ Za prebudite skritega delčka boginje lepote in poželenja v vaši dragi je narejeno intimno negovalno olje **LI QUANDISA**. Da ženska svojo energijo lahko sprostí, mora biti počutje in zdravje vaginalnega predela brezhibno. Gre za čutno mešanico olj in rastlin, od katerih ima vsaka svoje posebne lastnosti – izvleček breskovih pešk deluje negovalno, cvetovi rakitovca antiseptično in cimet kot blag afrodiziak. Olje tudi nevtralizira neprijetne vonjave, preprečuje vnetja, srbečice in suhost sluznice, uravnava njeno floro in izboljšuje mišični tonus. Priporočajo ga damam vseh starosti, po njem pa lahko posežejo tudi moški. (P. B.)

MAGNET

www.playboy.si

FOTO SCOTTIE CAMERON

Vaše slušalke prihodnosti

Kmalu se lahko pripeti, da se bomo od avdiovtičnic popolnoma poslovili, zato bodite pripravljeni s serijo bluetooth slušalk.

Če se bo Applov novi trend prijel, bodo 3,5-milimetrski avdiovhodi, ki živijo z nami vse od walkmanov, morda šli po isti poti kot videorekorderji. Rakom žvižgat. Novi iPhone namreč nima standardne avdiovtičnice. Podobno bo doletelo tudi uporabnike androidnih telefonov – osveženi moto Z ima le vtičnico za polnjenje. Za avdiofile je to dobra novica, saj priklopljanje prek vhoda lightning (Apple) in USB (preostanek sveta) pomeni, da nove slušalke za te izdelke lahko imajo lastne ojačevalce in tako v ušesa pošljejo kakovostnejši zvok. Za to pa potrebujemo nove slušalke. Na primer z bluetoothom, ki so povrh še priročne, saj ni kabla. Tukaj je nekaj nam najbolj všečnih.

PHIATON BT 460

Medtem ko so rezali kable, so pri Phiatonu odstranili še gumbe. Tako imajo slušalke BT 460 (ok. 179 €) za dotik občutljivo površino na zunanji strani ušesnega dela, kjer lahko uravnavamo jakost in preskakujemo komade. Slušalke samodejno ustavijo predvajanje glasbe, ko jih snamemo z glave. Če si enake slušalke kupi tudi vaš prijatelj, se lahko med seboj povežeta in poslušata isti vir zvoka.

SENNHEISER PXC 550

Vodilna značilnost najnovejših slušalk znamke Sennheiser PCX 550 (ok. 360 €) je sposobnost, da izklopijo svet okoli vas. Aktivno izničenje zunanjega zvoka 'poslušaj' zvoke iz okolice in samodejno ustvarja nasprotno zvočne valove, tako da vedno slišimo samo tisto, kar predvajajo slušalke. Če vseeno želite za trenutek prisluhniti okolici, ker se vam dozdeva, da vas iz sosednjega lokala kliče privlačno dekle, pa s prstom le rahlo pritisnete na ohišje pri desnem ušesu, da predvajanje ustavite ali ga nadaljujete.

MASTER & DYNAMIC MW60 WIRELESS

Ne glede na to, kako čudovite so slušalke – in brezžične naglavne slušalke MW60 (ok. 489 €) so vsekakor nadvse privlačne – pa pri bluetooth različicah vse skupaj ne pomeni kaj dosti takoj, ko je signal zmoten ali ko se izgubi ter se predvajanje nepričakovano prekine. Zato se slušalke MW60 bahajo z izpostavljeno anteno. To idejo so si sposodili kar od podjetja Apple. Rezultat je vedno čist zvok, ki potuje do 15 metrov daleč in ga ne zmotijo niti zaprta vrata niti petkrat ojačena stena iz knaufa.

MOJA POT

JOHN VARVATOS

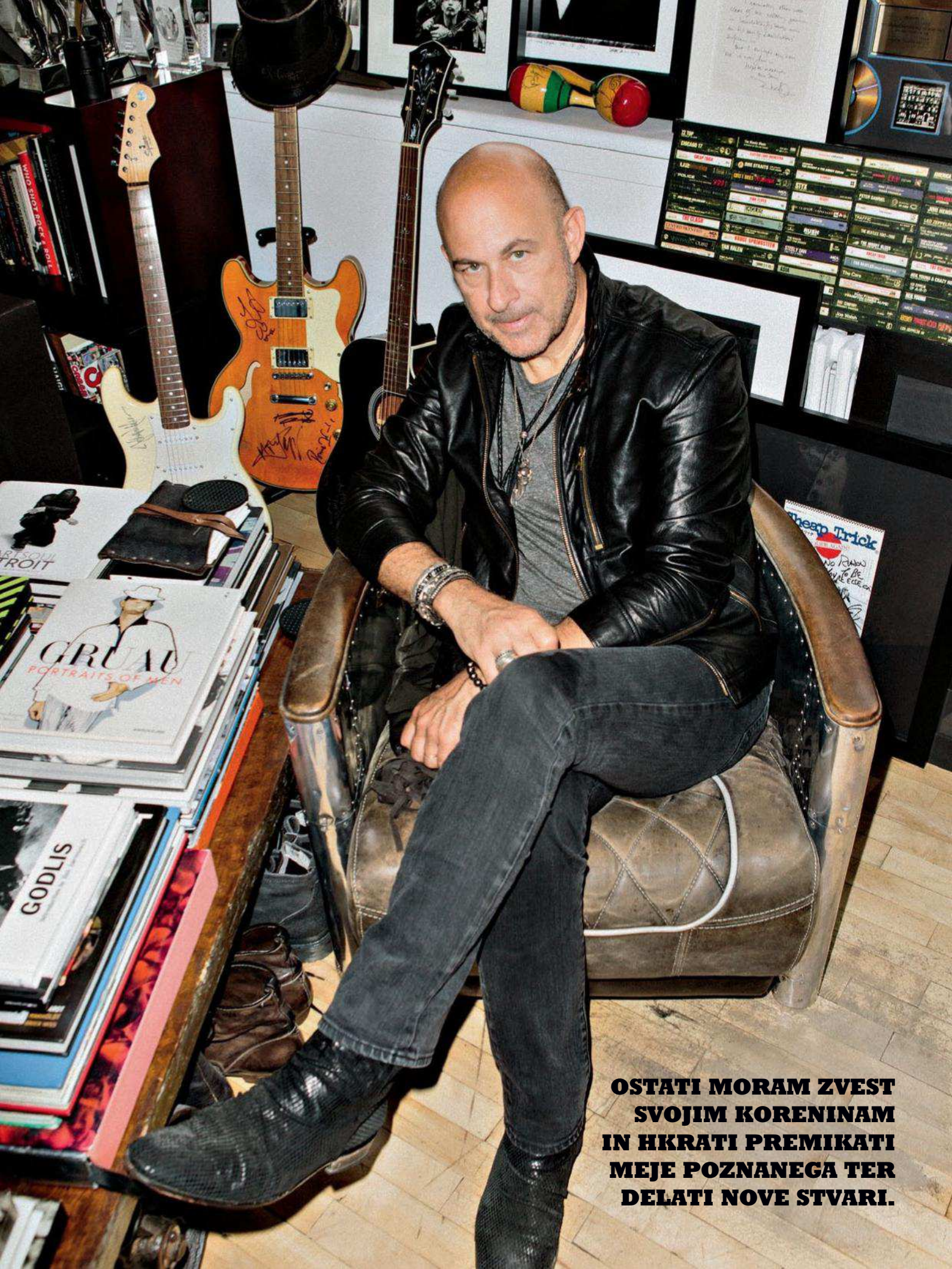
Legendarni modni oblikovalec o moči glasbe, pomembnosti osebnega sloga in o tem, da je strast najpomembnejša pri vsem, kar počne.

TEKST VINCENT BOUCHER FOTO CHRIS SHONTING

Odrastel sem v zelo skromni družini v Detroitu. Bilo nas je pet otrok na 75 kvadratnih metrih z eno majhno kopalnico. Svojo družino sem imel zelo rad, toda prišel je čas, ko si zaželiš iti na svoje. Posrkalo me je v glasbo. Zahajal sem v lokalno prodajalno glasbenih plošč Sam's Jams, kjer sem sedel na tleh in prebiral vse glasbene revije. Gledal sem glasbenike in kaj so imeli oblečeno. Delal sem kot raznašalec časopisa in med delom sem vedno razmišljal, za kaj lahko zapravim svoj tedenski zaslužek, štiri dolarje. Samu sem rekel: »Za album Led Zeppelini niso sami napisali vseh pesmi.« On pa me je pobaral: »Ne veš, kdo je Willie Dixon?« In potem mi je začel vrteti bluz. Takrat sem vedel, da se ne želim oblačiti kot kdorkoli drug. Ko sem zagledal Jimija Hendrixa, mi je bilo všeč, da ni bil videti kot kdorkoli drug na planetu. In všeč mi je bilo, da Keith Richards ni bil videti kot drugi Stonesi. Misli sem si, če oni lahko ustvarijo svojo lastno podobo, si jo mogoče lahko tudi jaz. V srednji šoli sem tisto malo denarja, kar sem ga imel, porabil za nakup jakne ali para hlač iz rebrastega žameta. Pri 14 ali 15 letih te začnejo zanimati dekleta in dekleta se začnejo zanimati zate. Rekle so mi: »Videti si kul. Tole je kul jakna.«

Zato sem po šoli omislil službo v prodajalni oblačil, ker sem hotel kupovati s popustom. Na kolidžu sem študiral znanstvene vede in na koncu dobil službo pri Polo Ralph Lauren, kjer sem se zaljubil v celoten proces oblikovanja in ustvarjanja oblačil od samega začetka. V glavi mi je takrat posvetilo: »To je tisto, kar moraš početi.« Bil sem v poznih dvajsetih letih in odločil sem se povsem spremeniti svojo karierno pot. Nato sem šel h Calvinu Kleinu, kjer sem bil vodja oblikovanja moških oblačil, potem pa sem se kot vodja oblikovanja moških oblačil vrnil k Ralphu Lauren. Imel sem srečo, da sem lahko delal za modni znamki, ki sodita med najboljše na svetu. Neko nedeljo leta 1999 pa sem hodil skozi prodajalno Barney's v New Yorku in si ogledoval jesenske linije. Videl sem zelo uspešno Prado, ki je bila vsa v črnem najlonu. Videl sem ponudbo Helmuta Langa, spet vse črno. Jil Sander. Vsi so sledili zadnjim modnim smernicam. In sem pomislil: "Moj Bog, kakšen trenutek v modi je zdaj, da se naredi nekaj popolnoma nasprotnega od klasike – da se zmeša elemente vintidža z moderno čutnostjo.« In to je postal moj osebni slog. Moj ustvarjalni proces je enak vsako sezono: vem, da moram s pomočjo koledarja

priiti od A do Ž. In prvo, kar potrebujem, je navdih. Ostati moram zvest svojim koreninam in hkrati premikati meje poznanega ter delati nove stvari. Včasih gledam arhitekturo – recimo fantastično krilato stavbo Santiaga Calatrave v New Yorku [gre za španskega neofuturističnega arhitekta, gradbenega inženirja, kiparja in slikarja] – in razmišljam, da bi ta forma lahko bila zanimiva za šive na hrbtni strani jakne. Ali pa, kako pletemo pulover – nič točno določenega, gre le za iskanje iskric navdiha. Ljubim to, kar delam danes, in čutim se blagoslovljenega. Oblikovanje združujem s svojo drugo življenjsko strastjo, z glasbo, ki me spremlja že od nekdaj. Veliko ljudi težko najde službo, ki jo res ljubijo, jaz pa imam to in še glasbeno založbo. Nimam stotin ustvarjalcev; le šest jih je, založba pa je stara nekaj več kot eno leto. Vse se je zgodilo zelo naravno. Nikoli nisem imel kakšnega velikega načrta, da bom odprl glasbeno založbo, ali pa, da bom v svojih oglasih predstavljal znane glasbenike. Resnično se je vse zgodilo tako, kot lahko opišem le z eno besedo: to je strast na vseh frontah. Zato me ljudje spoštujejo. To pa mi je tudi v največjo čast. Več kot to si ne moreš želeli.

**OSTATI MORAM ZVEST
SVOJIM KORENINAM
IN HKRATI PREMİKATI
MEJE POZNANEGA TER
DELATI NOVE STVARI.**

www.ducati.si

Ikona

Več kot 20 let je minilo, odkar je Ducati pokazal svojega prvega monstra, a po vsem tem času jim je uspelo ohraniti značilne poteze, prepoznavnost in predvsem status ikone.

■ Zato ni naključje, da so za prvi test **MONSTRA 1200 S** povabili novinarско smetano v kneževino Monako, ki se bohoti z bliščem in luksuzom ob in na morju ter z dramatičnimi gorskimi cestami v gorah nad mestom, koder poteka zloglasni reli Monte Carlo. V obeh med seboj tako brutalno različnih si svetovih je namreč monster vedno blestel. Lagodno vijuganje po ulicah ali brušenje

drsnikov na ovinkih, povsod se počuti domače.

Poleg standardnega modela, polnega novosti in dizajna, ki pri naša lahkotnejši videz in športni značaj, je tu tudi nekoliko bolj športna izvedba z oznako S. A bistveno je to, da v obeh bije tisti pravi Ducatijev dvovaljnik s 150 'konji' in obilico navora. Motor je zaradi novih norm euro 4 v prostem teku tih in miren, šele ko se sem se po prvih nekaj desetih kilometrih odločil malo poigrati z gumbi za nastavitev delovanja motorja in sem izmed treh programov delovanja, sport, touring, urban (ta je omejen na 100 'konjev'), namesto touringa izbral sport ter nadzor proti zdrsu zadnjega kolesa (DTC) nekoliko omilil in nadzor nad dvigova-

njem prednjega kolesa (DWC) prestavil na najnižjo vrednost (1), je monster zares zarenčal. Ko se prednje kolo rahlo odlepi od tal in ko merilnik, ki je zelo podoben tistim s hišnih športnih modelov, poskoči nad 7000 vrtljajev, postane zares zabavno. Boschova elektronika deluje brezhibno in prepreči katastrofo pri polaganju ovinkov in poznem zaviranju na hladnem in spolzkem asfaltu. Vsekakor pa je monster 1200 S motocikel le za zelo izkušene. Le tak motorist lahko tudi zares ceni to, kar ima na takem motociklu. Vrhunske komponente, šasijo, ki omogoča ogromno užitkov, in zmogljivosti, zaradi katerih je nujna zelo dobra samokontrola. Da ne razbijete lepote, ki stane 17.300 evrov.

www.ixooost.it

Rjoveče

■ Estetika je irelevantna, ko se pogovarjamo o tako ekskluzivni znamki, kot je **Lamborghini**. Zato smo, ko so nam predstavili ta zvočni sistem, ustvarjen v navdihu ljubezni do te jeklene dirkalne mrcine, spregledali to, da gre za bržda enega najbolj robustnih, avtomehaničnih, surovih zvočnih sistemov na trgu. Medtem ko vse druge znamke delajo minimalistične zvočnike iz stekla in aluminija, je **IXOOST ESAVOX LAMBORGHINI SPEAKER SYSTEM** izdelan iz

monokromatskih ogljikovih vlaken z dodatkom avtentične Lamborghinijeve izpušne cevi. Suva z močjo 800 vatov in ima 15-palčni subwoofer. Sistem prižgete z opazno rdečo tipko, kot bi zagnali svojega lamba, nanj pa se lahko povežete tudi z bluetoothom. O tem, da je to res pravi lamborghini med zvočnimi sistemi, priča tudi cena – pri italijanskem Ixoostu hočejo za tole 53 kilogramov težko mojstrovino 19.900 evrov. (D. H.)

ISKANJE ZEMLJE 2.0

Pred 25 leti nismo poznali nobenega zunajsončnega planeta. Danes ta številka znaša nič manj kot 3500, iskanje pa se še ni končalo. Kmalu bodo izstrelili nekaj novih vesoljskih teleskopov, ki bodo lahko s svojimi orjaškimi zrcali in novimi tehnologijami iskali življenje na oddaljenih svetovih, ki krožijo okoli tujih zvezd.

NAJVEČJA SONČNA ELEKTRARNA NA SVETU

Leta 2018 bo največja sončna elektrarna na svetu, ki leži na robu Sahare, začela proizvajati električno energijo za milijon ljudi. Danes je tehnologija že dovolj razvita, da je lahko konkurenčna nafti in premogu. Naslednji korak bodo velike elektrarne v vesolju.

Znanost za vsakogar

OB LETNI NAROČNINI
POPUST 15 %
CENA ZA 12 ŠTEVILK
45⁹⁰ €

Naročite na:

www.sil.si | 02 / 23 53 326 | revije@vecer.com

MAGNET

www.playboy.si

50 LET LAMBORGHINIJA MIURE

Vsa Italija v enem avtu

■ Priznam, da sem spal z avtom. Z lamborhijinijem miuro. Kot fantič. Skoraj vsak večer. Model v razmerju 1 : 18 je bil moja najlepša igrača. In moja najljubša igrača za crkljanje. Miura je premagal vsakega medvedka. Tako mehke linije, tako okrogle, čutne. Parkiral je ob mojem vzglavniku. Skupaj sva se postarala. Letos za 50 let. Zame je bil vedno dolge vite na kolesih. Sprednja stran tako

široka in ravna kot Padska nižina, zadek ležeren kot kamnite stopnice v Toskani. In te oči! Ni gospodične, ki bi pomežiknila lepše, čutnejše in bolj zasanjano kot miura. Cene niso več s tega sveta. Včasih je stal 70 tisoč nemških mark, danes zbiratelji zanj odštevajo milijone. Svoj modelček še imam. In ni naprodaj, ne glede na to, kaj še sledi.

LAMBORGHINI MIURA P400SV

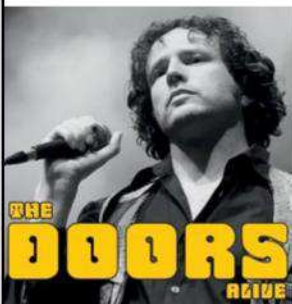

dolžina x širina x višina	4370 x 1780 x 1050 mm
teža	1298 kg
0-100 km/h	6,7 s
največja hitrost	280 km/h
vrsta motorja	V12
prostornina	3929 cm ³
moč	385 'konj'
navor	388 Nm
razmerje moč/teža	3,37 kg/'konj'
cena (1971)	ok. 69.800 nemških mark
vrednost danes	ok. 1.700.000 evrov
podatek o vrednosti	classic-analytics.de

Rokerska reinkarnacija

Kdo: THE DOORS ALIVE
Kdaj: 9. FEBRUARJA
Kje: CVETLIČARNA, LJUBLJANA

■ Leto, ko praznujemo 50-letnico izdaje prvega albuma legendarne skupine The Doors, se zdi kot naročeno za obisk najboljšega tribute benda, ki pri življenju ohranja zvok in slog te nepozabne rok entitete.

Slovenija, vedno nadvse gostoljubna za tribute bende, bo tako po uspehu kopije Queenov dobila še kopijo The Doors. Preverite, ali Willie resnično zveni kot Jim Morrison.

Ujemite ritem

Kdo: PARNI VALJAK
Kdaj: 10. FEBRUARJA
Kje: FESTIVALNA DVORANA, MARIBOR

■ 41 let imajo že pod pasom tile pop rokerji, kar pomeni, da danes na njihovih koncertih poskakujejo vsaj tri različne generacije. So neustavljivi in na slovenskih odrih vedno dobrodošli, saj se pri nas jugo nostalgija prodaja kot svež kruh, obenem pa tako ali tako vsi znamo prepevati njihove največje hite. Osemčlanski Parni Valjak bo tokrat stopil na mariborski oder, zato zajemite sapo in zapojte z njimi.

Alternativec, ki je sčasoma prestopil v svet elektronske glasbe.

Zbor za domišljijo

Kdo: GREGORIAN **Kdaj:** 9. FEBRUARJA
Kje: ARENA, ZAGREB

■ Zborovska zasedba Gregorian, sicer nemško-angleškega izvora, je svojevrsten glasbeni doživljaj. Gre za moderno interpretacijo srednjeveškega gregorijanskega koral, rezultat je fuzija fantazijskih melodij z modernimi elementi, sploh ko v zborovski tehniki zapojejo različne pop hite in nam jih predstavijo v odmevu, kot si ga ne bi nikoli znali zamisliti. V zagrebško Arenu prihajajo v sklopu aktualne turnee.

Zunaj meja znanega

Kdo: TRENTMOLLER **Kdaj:** 13. FEBRUARJA
Kje: KINO ŠIŠKA, LJUBLJANA

Če spremljate televizijsko serijo *Halt and Catch Fire* o računalniški revoluciji in nastanku interneta v osemdesetih, potem morebiti poznate znamenito glasbeno uverturo, ki se na trenutke sliši kot zvokovna mešanica Depeche Mode in Pet Shop Boys. Pod to elektronsko melodijo, ki je na začetku vsakega dela serije slišimo le 30 sekund in je le košček čisto pravega singla, je podpisan danski producent in multi-instrumentalist **Anders Trentemoller** (www.trentemoller.com), bržda najtežje kategoriziran ustvarjalec elektronske glasbe trenutno na sceni.

Trentemoller, ki sredi februarja pride tudi v **Center urbane kulture Kino Šiška**, se namreč vsake melodije loti kot novega eksperimenta. Ne verjame v tisto, kar je preverjeno in poznano, kot tudi ne v žanrske opredelitve, ampak vedno znova snuje neslutene preplete elektronike in ambientala, minimala in tehna, alternative in sintesajzerskih elementov. Zdaj je 42-letni gospodič na promocijski turneji svojega lanskega, sicer četrtega studijskega albuma *Fixion*, na katerem vokalno gosti celo Jehnnny Beth (originalno Camille Berthomier), sicer v Franciji rojeno pevko angleškega rok benda Savages. To nikakor ni presenetljivo – Trentemoller je nekje globoko v duši alternativec, ki je sčasoma prestopil v svet elektronske glasbe, saj se je v devetdesetih sprva koval kot producent različnih neodvisnih rok projektov. Danes, poznan kot glasbeni deviant, ki tava na robovih različnih žanrov in se z vsakim novim korakom le še dodatno upira vsakršni umestitvi, pa je Trentemoller poseben tudi v svojih nastopih v živo. Ti so vedno presenetljivi, zgovorni, večdimenzionalni in tematsko nenavadni. Zato je prav, da *Fixion* doživite v živo.

Doma v remiksih in filmih

■ Vedno v interakciji z drugimi ustvarjalci tako na področju glasbe kot tudi vizualne umetnosti je Trentemoller pomemben akter tudi v svetu remiksov. Na svoj način je interpretiral že številne glasbene hite in sodeloval z glasbenimi veljaki, kot so Depeche Mode, Franz Ferdinand, Modeselektor in UNKLE. Svoj pečat pa je pustil tudi v filmu. Njegove stvaritve, ki se odlično prilegajo v filme, so uporabili mnogi hollywoodski filmarji, celo Oliver Stone za film *Savages*, Pedro Almodovar za *The Skin I Live In* in Jacques Audiard za ključno sceno v filmu *Rust & Bone*.

AVTO MAGAZIN PRAZNUJE 50 LET!

1967–2017

Več kot 3.500 testov in milijoni prevoženih kilometrov

Ljudje, ki so zaznamovali zgodovino Avto magazina, avtomobilske industrije in dirkanja v Sloveniji

AM Ljubljana, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana foto: Shutterstock

**avto
magazin**
www.avto-magazin.si

Ni vse **gremi**, kar se sveti

Beyonce

Adele

Mike Posner

Lukas Graham

Chance the Rapper

Panic

Cage The Elephant

Blink

Weezer

■ Zadnja leta se je precej govorilo, da gremije obvladujejo glasbeni fosili, ki so konec sedemdesetih nehali poslušati glasbo. Z letošnjimi nominiranci so očitno hoteli pokazati, da so priključeni na pop trende. Za nami je nadvse pestro glasbeno leto, veliko je novega in tudi veliko velikih imen je odšlo v večna lovišča – David Bowie, Prince, Leonard Cohen, Frank Sinatra mlajši in George Michael. No, letošnji izbor nominirancev je navkljub prevladi Beyonce bolj vseobsegajoč in smiselni kot prejšnja leta. Poglejmo, kdo se 12. februarja lahko nadeja zlatega kipca in na koga vse so pozabili.

Album leta. Skoraj nihče več ne kupuje albumov, toda to je še vedno najprestižnejša kategorija. Za potešitev mlajše publike so med nominirance navrgli celo Justina Bieberja in Draka ter dodali za to, da utišajo trumpovski ruralni del ZDA, celo altkantri Stugilla Simpsona, toda realno poteka boj le med Adele z albumom *25* in Beyonce z albumom *Lemonade*. Oba sta zelo odmevala, a ker lahko zmaga le eden, stavimo na *Lemonade*. Vendarle je Beyon-

ce z njim ustvarila paradoks ranljive pop dive, nedotakljive kraljice, ki je hkrati popolnoma človeška. Pozabljeni: Ni Davida Bowieja s poslovnim albumom *Blackstar*, malce pa bo verjetno zameril tudi Kanye West, ker so preslišali njegov aktualni *The Life Of Pablo* (verjetno namenoma, saj njegovo vedenje ni v skladu z gosposko držo gremijevskih veljakov).

Skladba leta. Kategorija, ki je ne gre zamenjevati s posnetkom leta (Record of the Year), je verjetno edina, kjer si lahko obetamo presenečenje. Poleg Beyonce (*Formation*) in Adele (*Hello*) se drenja še nekaj lanskih hitov: Posnerjev *I Took a Pill in Ibiza*

za vse ljubitelje plesnih ritmov, *7 Years* Lukasa Grahama in celo *Love Yourself*, provokativna balada Justina Bieberja. Ta gemij lahko brez težav pade v naročje Lukasu Grahamu, saj je *7 Years* najbolj izstopal in je svojevrsten unikat na svetovnih lestvicah.

Pozabljeni: Spet bi pričakovali karkoli od Davida Bowieja in nič ne bi bilo narobe, če bi se poklonili tudi Leonardu Cohenu.

Novinec leta. Izbira je enostavna, to je hiphop mojster Chance the Rapper. Njegov album je na hiphop sceni ocenjen bolje kot albuma, ki sta ju izdala Drake in Kanye West. Slavijo ga vsi, celo bolj alternativni raperji. Zmaga je skorajda zagotovljena. Pozabljeni: Skodrana kanadska sinička Alessia Cara, kar potrjuje 18 milijonov zadovoljnih poslušalcev njene balade *Scars To Your Beautiful*, ki so potočili tudi kakšno solzo sočutja ob spremljevalnem videu.

Rok album leta. Nekoliko zmedena kategorija obsega vse tisto, kar so očitno pozabili dani v kategorijo rok skladbe leta. Bowie, Metallica, Radiohead in celo Twenty One Pilots so nemara najboljši, a nihče od teh ni nominiran za najboljši album. Glavni nominiranci so Blink 182 in Weezer, skupaj s Panic! At the Disco in Cage the Elephant, zato se sprašujemo, ali je to res najboljša, kar nam je rok scena ponudila lani. Pozabljeni: Vsi iz kategorije za najboljšo rok pesem. 📺

Gremiji se trudijo slediti trendom. Skoraj bi jim uspelo ...

Letos vodi **Beyonce** s kar devetimi nominacijami. Za osem kipcev se potegujejo **Drake**, **Rihanna** in **Kanye West**, za kar sedem novinec **Chance the Rapper**, za pet pa **Adele** in **Twenty One Pilots**. Favoritka na stavnicah je kakopak Beyonce, Adele pa ji je tik za petami.

To je prava Iggy

■ Šestindvajsetletne avstralske lepote in hiphope zvezdnice **Iggy Azalee** res ne moremo spregledati. Na sceni je tako udarna, glasna in barvita, da nas vedno znova pritegne. Rekreativno je tudi manekenka in po potrebi tudi igralka – njen prvi hollywoodski podvig je bila vloga v predlanski izvedbi *Hitrih in drznih*. Raperske drže, sloga in izrazoslovja se je učila v Miamiu, kjer je staknila tudi težak južnjaški naglas, ki je v njenih komadih popolnoma povozil avstralsko dikcijo. Nedavno tega pa si je bejba žal spremenila čisto lepe, od narave podarjene prsi. Večje si je bojda želela že vrsto let, sodelovanje z obdarjenimi hiphop zvezdicami, kot sta Nicki Minaj in Meghan Trainor, pa je najverjetneje le še podžgalo njeno nespametno odločitev. No, Iggy ima še nekaj novega – drugi studijski album *Digital Distortion*. Izid je bil načrtovan že za lansko poletje, a si je Iggy po končanem romantičnem razmerju želela vzeti nekaj časa zase. Album je sicer nastajal drugače od prvenca. Manj so razmišljali o tem, kaj bo najbolj vžgalo pri poslušalcih, bolj so se osredotočali na samo ustvarjanje glasbe. Brez pritiskov je tako *Digital Distortion* odtis njene divje duše, njene prave podobe – je album, ki je nastajal v radoživi, neobremenjeni studijski atmosferi. Spremembe so tudi vizualne – manj je kiča in pretiravanja, več je modne usklajenosti. Tudi njene pevske sposobnosti so po intenzivnih učnih urah poskočile. Gre torej za album, ki odraža ustvarjalno rast, in je seksi, koketen in pričakovano predrzen.

Lani najbolj iskani komadi na aplikaciji Shazam

■ Aplikacija, ki nam pomaga identificirati skladbo, ki se ravnokar predvaja v klubu, lokalu ali na radiu, je našla prostor že v milijardi pametnih telefonov. Razkrili so, za katere skladbe smo v 2016 največkrat potrebovali pomoč pri identificiranju. Na prvem mestu je **Sia s Cheap Thrills**, sledijo **Kungs vs Cookin' On 3 Burners** z **This Girl**, **Alan Walker s Faded** in **Mike Posner** z odličnim **I Took A Pill In Ibiza**. Mimogrede, Shazam so razvili leta 1999 in je do danes identificiral že več kot 25 milijard skladb.

FERGIE
Life Goes On

Fergie se napol gola z dekleti vozi v kabrioletu in lovi sončni zahod ob kalifornijski obali. Še zabavna babica, ki se jim pridruži, je odeta v poletne cunjice in se pobalinsko nasmihla soncu. Pa morje in ležanje na plaži – ta videospot je vsekakor resno draženje v času, ko nas zebe do kosti in komaj čakamo pomladi. Sicer pa tipičen Fergiejin komad, brez presenečenj, poln hiphop elementov, sočen in lahкотen. Urbana himna, s katero upamo, da se Fergie (in njeni Black Eyed Peas prijatelji) počasi le odmikajo od nepotrebnih ekskurzij v plesno-elektronske ritme. Pesem z dušo, ki nas bo nemara grela do toplejših dni.

CHRIS BROWN FT. GUCCI MANE, USHER
Party

Če se tale skladba med vašo novoletno žurko ni zavrtela vsaj trikrat, ste praznovali narobe. Chris Brown je tisti frajer, ki ga lahko obožujete ali sovražite, a njegovega talenta ni mogoče zanikati. Ima občutek za poskok, za bit, za ritem, tudi za ples. In ko se pojavi z novim singlom, je jasno, da ga bomo žurali na polno. Sploh, če je zabava že v naslovu. Tokrat ob njem še Gucci Mane, ki se sicer skriva po bolj raperskih okoliših, in pa zadnja leta pod radarjem leteči Usher, ki je aboniran r&b mojster pretvorbe vsega seksi v glasbo.

Kdo je rokenrol?

■ Ob oznanitvi nove runde povablencev v znamenito hišo slavnih rokenrol legend (Rock'n'roll Hall of Fame), se je odprla zanimiva debata, kdo bo še sprejet v to markantno glasbeno institucijo. Vanjo so namreč običajno uvrstili zvezdnike, ki so na rokarski sceni pustili neizbrisen pečat. Letos v hišo vstopajo **Pearl Jam**, pionirji grandž scene devetdesetih, ki jim po 25 letih od izdaje prvega albuma *Ten* vsekakor pritiče, da se pridružijo najboljšim rokerjem tega sveta. Na članstvo zasedbe Journey pa je publika odreagirala nekoliko drugače. Kajti **Journey**, četudi glasbeno zakoreninjeni v klasičnem roku, so vedno bili v zobeh kritikov in poslušalcev. Leta 1981 so na primer za album *Escape* kritiki zapisali, da so »lahkomiselni popevkarji, katerih pevec je slišati kot evnuh«, nič manj agresivni pa niso kriti tudi danes, ko se po Twitterju sprašujejo, zakaj so Journey povabljeni v hišo slavnih. Je že tako, da so rok vode po grandžu postale veliko bolj prežete s pop elementi. Po Foo Fighters in Rage Against the Machine iz devetdesetih od bolj surovih rok entiet ostajajo le še Radiohead, ki bodo za kronanje zreli naslednje leto. Bo hiša slavnih legend rokenrola odprla vrata tudi drugim žanzrom? Morda pa ima prav Ice Cube, ki je ob tem dejal, da »rokenrol ni instrument ali zvrst glasbe, ampak stanje duha ... je ustvarjanje lastne poti, tako v glasbi kot v življenju«.

Izberi življenje?

Ko je jasno,
da je izbira
življenja prava
izbira, a vseeno
izbereš nekaj
drugega.

■ Bilo je pred točno 20 leti, ko nam je heroinski odvisnik Renton v znamenitem begu pred varnostniki razložil, zakaj se je odločil nasprotno, kot se odloči večina. *Izberi življenje*, se začne njegova besedna spirala do preobrata. *Izberi si službo. Izberi si kariero. Izberi si družino. Izberi si veliko jebeno televizijo. Izberi pomivalne stroje, automobile, predvajalnike cedejev in električne odpirake za konzerve.* Vsa naša normalnost se je leta 1996 destilirala v to lucidno, zgoščeno prispodobno. *Izberi zdravje, nizek holesterol in zdravstveno zavarovanje*, nadaljuje Renton,

tično ubijamo duha z eno ali drugo bedasto oddajo, medtem ko se nažiramo z nezdravo hrano. *Izberi si prihodnost. Izberi življenje.* Na koncu Renton pove, zakaj vsega tega on ni izbral. *Izbral sem, da ne izberem življenja. Izbral sem nekaj drugega. S kakšnim razlogom? Ni razloga. Le kdo potrebuje razloge, ko imaš heroin?* Ta monolog je leta 1996 začel neodvisen filmski presežek *Trainspotting* in na globalni, sploh pa

ko vedno bolj nazorno odstranjuje tančico za tančico s čud(n)ovitosti našega vsakdana. Kaj vse da je normalno izbrati, ker to izberemo vsi. Od fiksne obrestne mere pri hipoteki do sedenja na kavču, na katerem si sistema-

angleški sceni eksplodiral tako močno, da je protagonista zgodbe, Rentona, ki ga igra Ewan McGregor, katapultiralo v orbito. Skorajda dobesedno, saj je *Trainspotting* Ewana McGregorja uvrstil med igralce, na katere

moramo biti pozorni. Potem pa je Ewan McGregor postal Obi-Wan v *Vojnah zvezd*.

Toliko o orbiti. Hkrati je bil to tudi mogočen preskok na ustvarjalni poti režiserja Dannyja Boyla, ki je po tem ustvaril *Revnega milijonarja* in *127 ur ...* potem pa 20 let po Rentonovi razgalitvi neoliberalistične kapitalistične paradigme dojel, da je čas za vrnitev h koreninam.

Pred nekaj meseci je Danny Boyle stopil do Jamesa Camerona, med drugim režiserja prvih dveh *Terminatorjev*, in ga vprašal, ali lahko svoj drugi *Trainspotting* poimenuje T2. Cameron je očitno privolil in dobili smo **T2 TRAINSPOTTING**. Da, že kmalu bomo lahko spet skočili v svet Rentona, Spuda, Sick Boya in Begbieja. Ki pa ni več svet odvisnosti – fantje so bili, kot kaže, zadnjih 20 let kolikor toliko pridni. A heroin je vedno blizu in stare poti so lažje, ko so že shojene. Zato se ob snidenju starih likov takoj po vprašanju 'kaj pa si ti počel zadnjih dvajset let' stvari lahko zelo hitro zaučijo in peklenska saga odvisnosti se lahko nadaljuje. Novi *Trainspotting* je fascinanten predvsem zato, ker se gleda kot

prvi *Trainspotting*. Kot da so igralci le čakali, da lahko nadaljujejo življenja odštekanih, zmešanih likov. Še naracija se nadaljuje točno tam, kjer se je končala. Renton prizna – na koncu je vendarle izbral življenje. A biti normalen je, potem ko spoznaš čudežno deželo na drugi strani heroinskega šusa, nekaj tako zelo banalnega. Dolgočasnega. Celo plastičnega. A brez skrbi, novi *Trainspotting* ni reklama za drogiranje, ker na koncu nihče ne želi živeti s halucinacijami po stropu plezajočih dojenčkov, na robu življenja, skušajoč se med bruhanjem ne utopiti v posrani stranišni školjki. Je le zelo zgovorno opozorilo, da tudi če nismo zasvojeni z drogami, še ne pomeni, da nismo zasvojeni kako drugače. Kajti resda smo izbrali življenje. A morda smo si z njim 'izbrali' tudi čisto svojo zasvojenost. Morda z 'vedno bolj novimi dobrinami' brezdušnega neoliberalističnega kapitalizma?

Za originalni *Trainspotting* je **Ewan McGregor** moral izgubiti deset kilogramov. Kako mu je uspelo? »*Me-so sem pripravljaj na žaru in pivo zamenjal za vino in džin. Kilogrami so kar odleteli.*« Tudi tokrat?

HUDIČ V MENI

R: Brad Peyton

I: Carice van Houten, David Mazouz, Aaron Eckhart

Minilo je več kot eno leto, odkar smo nazadnje gledali, kako Hollywood izganja hudiča, zato je čas, da nam postrežejo z novo dozo demonske obsedenosti. Tokrat je na udaru 11-letni deček, ki gosti inkarnacijo zla, zato lokalni župnik preprosto ni dovolj. Poklicati morajo Aarona Eckharta, ki demone izganja kar sredi nočnih klubov in razume, da te včasih kakšen bolj razdražene sorte potisne tudi ob strop, zato moraš biti precej neobčutljiv za dvometrske padce. Je kot nekakšen šepetalec demonom, ki ne uporablja religioznih metod, ampak se prestavi v misli obsedenega in demona izganja od znotraj. Snovalci bolj ali manj udarnih grozljiv preteklih let – *Očiščenje*, *Paranormalno* in *Zakleti* – so združili moči in naredili mineštro vsega že videnega. Zato film nima presenečenj. Nima revolucionarnih tez o tej večni tematiki. Je le še en film o demonski zalegi, ki nas želi opomniti, da morajo včasih tudi največji skeptiki in agnostiki imeti pri roki kakšen rožni venec.

Ocena: ★★★

Izvirni naslov: *Incarnate*

XXX: REAKTIVIRAN

R: D.J. Caruso

I: Vin Diesel, Samuel L. Jackson, Ruby Rose

Franšiza mišic, vročih in zelo nevarnih bejb, skorajda karikature akcije in eksotičnih lokacij se nadaljuje s še enim delom sage o trojnem X. Ekstremni športnik in tajni agent Xander Cage, ki bi po vseh izračunih moral biti že vsaj trikrat mrtev, je očitno še vedno tu, da lahko z motorjem vozi po vodni gladini čez bučeče valove, da lahko z rolko ujame avtomobil in da se nasploh vede, kot da je najbolj bizarna različica ameriškega Jamesa Bonda. Zgodba je pričakovano brezvezna, a če v porničih zgodbo potrebuješ zato, da imaš enostavne razloge za seks, v xXx zgodbo potrebuješ zato, da ima Vin Diesel razloge za tisočero vratolomnih akcij. Te so iz nadaljevanja v nadaljevanje bolj odštekane in nerealne, k sreči pa posledično dekleta vedno bolj eksotična in vedno bolj gola. Ta cirkus koreografiranih bojev in kaskaderskih norenj si privoščite, predvsem če želite dve uri gledati nekoliko bolj učinkovito reševanje sveta, kot smo ga sicer vajeni iz realnosti.

Ocena: ★★★

Izvirni naslov: *xXx: Return of Xander Cage*

RAZCEPLJEN

R: M. Night Shyamalan

I: James McAvoy, Anya Taylor-Joy, Jessica Sula

Povabljeni smo v svet disociativne motnje identitete, le da se v Kevinu, liku, ki si ga je zamislil mojster grozljivk M. Night Shyamalan, ne prepletata dve ločeni osebnosti, ampak kar 23 identitet, od devetletne deklice do psihičnega norca, ki na parkirišču nakupovalnega centra ugrabi tri najstnice in jih zapre v svojo klet. One kmalu ugotovijo, da bi lahko vplivale na katero od prijaznejših osebnosti v Kevinu, toda njihovi poskusi naletijo na precejšnjo neprijetnost, ko se v Kevinu začne snovati nova, še bolj zverinska in zlovesča identiteta. Napeta grozljivka nas spomni, kako kompleksen organ so možgani in kako intenzivno lahko vplivajo tudi na kemijo telesa, saj se v Kevinu glede na osebnosti spreminjata moč in uporaba telesa. Film ni osnovan na nepričakovanih dražljajih groze, ampak gledalca potegne v neprestano napetost pričakovanja – katera identiteta se bo prikazala in kako naj se ugrabljena dekleta nanjo odzovejo. Prav posebna fascinacija pa je vsekakor tudi to, da zna James McAvoy brez težav odigrati 23 vlog.

Ocena: ★★★

Izvirni naslov: *Split*

Grozljivka, ki nas spomni, kako kompleksen organ so naši možgani – in da z njimi ni heca.

JANAINA SANTUCCI

BERNINI

Janaina pokaže prav vse svoje čare, zato bomo redkobesedni.

DOZENKA

FOTO DANIEL ARATANCY

MEJA MED SEKSOM IN MAGIJO

TEKST PLAYBOY

FOTO SHUTTERSTOCK, SLIKE IZ ZASEBNE ZBIRKE DAGMAR MENEHELLO

Dovoljenje za fantaziranje

Koža, saten, čipka, visoke pete ali obleka sobarice. Stopala, privzdignjene prsi in stisnjen pas s korzetom. Črne čipkaste nogavice, za povrh mrežaste. Morda je za koga to že dolgočasno, toda to so še vedno priljubljeni fetiši, skriti med rjuhami tistih, za katere tega ne bi nikoli rekli.

Kaj fetiš sploh je?

Fetiš (fr. *fétiche*; iz port. *feitiço*; iz lat. *facticius*, 'umeten') je v etnologiji, kakor pravi Slovenski veliki leksikon, predmet občudovanja ali čaščenja, ki mu ljudje po verovanju pripisujejo nadnaravno, čarno moč; fetiš je lahko naravni predmet (školjka, žival, kost, zob, dlaka) ali artefakt (izrezljana figurica, kipec iz kamna). Sprva so fetiši imeli za posebnost afriških verovanj; rabijo se v obredih, nosilcu dajejo magično moč. Kulturno je bil fetiš obravnavan tudi kot prvotna oblika religije. Na splošno pa je fetiš kakršnakoli stvar, ki je slepo

oboževana, lahko pa je kos oblačila ali kak drug predmet, ki človeku (t. i. fetišistu) zbujaja ali zadovoljuje spolno slo. Fetišizem je tako slepo oboževanje ali čaščenje kateregakoli objekta (fetiša) oziroma, citirano po omenjenem leksikonu, socialno nesprejemljivo spolno vedenje z značilnim vzpostavljanjem spolnega vznburjenja in zadovoljstva ob določenem objektu (npr. čevlju) ali delu telesa, ki sicer ni erogena cona (npr. stopalu). Slovenski medicinski slovar iz leta 2007 pa pravi, da je fetiš predmet, ki sproži spolno vznburjenje, fetišizem pa pod prvim pomenom malikovanje, čaščenje fetišev in

pod drugim spolna motnja, pri kateri postanejo predmeti, najčesteje deli oblačila, predmet spolnega zadovoljevanja.

Danes se na fetišizmu večinoma gleda blagohotno, saj naj bi bil navzoč v psihi vsakogar. Patološki, veliko bolj boleč občutek, da se fetiš poseduje zaradi seksualne zadovoljitve, pa je izrazito moška seksualna stvar in meji z nezavedno potisnjenim sadizmom. Prevladujoče mnenje je, da gre pri fetišizmu v spolnih odnosih za blago perverzijo, in se ga definira kot uživanje v gledanju ali posedovanju delov obleke ali stvari, ki jo poseduje privlačna oseba nasprotnega spola. Takšen predmet se torej obožuje kot fetiš in z njegovo uporabo se doseže vrhunec seksualnega zadovoljstva.

Zgodovina pojma

Termin je nastal v 18. stoletju in se je v evlucijski teoriji uporabljal v povezavi z religijo. Skoval ga je leta 1757 francoski pisec, politik in učenjak Charles de Brosses, primerjajoč zahodnoafriško religijo z magijskimi aspekti staroegiptovske religije. Po de Brossesu je fetišizem najzgodnejša (najbolj primitivna) faza evolucije religije, ki ji sledijo faze totemizma, politeizma in monoteizma. V osnovi fetišizem daje predmetu neko vrsto inherentne vrednosti ali moči: kdor v materialnem predmetu vidi magijski ali božanski pomen, mu zmotno pripisuje inherentno vrednost, ki je on ne poseduje (od tod tudi Marxov pojem blagovnega fetišizma: to je verovanje, da predmeti nadzirajo nas, se pravi, da vplivajo na naše delovanje, in ne nasprotno).

Amra Zulfikarpašić

Svjetlan Junaković

V 19. stoletju sta angleški etnolog Edward Burnett Tylor in škotski etnolog John Ferguson McLennan menila, da koncept fetišizma omogoča preučevalcem zgodovine religije, da preusmerjajo pozornost z odnosa ljudi do Boga na odnos ljudi do materialnih predmetov. Prav tako sta menila, da je fetišizem vzpostavil modele vzročne pojasnitve naravnih fenomenov.

In kaj je bil v tem kontekstu fetiš? Običajno je bila kri posebno močan fetiš ali njegov sestavni del. V nekaterih predelih Afrike so tudi lasje belcev veljali za močne fetiše. V tradicijah kultur po vsem svetu so fetiši tudi drugi predmeti in snovi, na primer kosti, krzno, kremplji, perje, voda z določenih krajev, nekatere vrste rastlin in dreves.

V 19. stoletju je Karl Marx usvojil pojem fetišizma za opis pomembne komponente

kapitalizma, fetišizem robe. Danes je fetišizem robe in kapitala osrednji pojem marksizma ter se zdi, da za razumevanje današnjega stanja neoliberalnega kapitalizma sploh ni iz mode. Toda to ni osrednja tema tega članka, zato preidimo k Sigmundu Freudu, ki je s tem pojmom poimenoval obliko parafilije, pri kateri je predmet vznburjenja določen del telesa ali neki neživ predmet.

razširil termin tudi na oboževanje delov telesa.

Kraft-Ebing ta pojav opisuje kot motnjo, ki se kaže v tem, da človek doživlja posebno intenzivno spolno vznburjenje med gledanjem, dotikanjem in ljubljjenjem genitalnih organov svojega partnerja ter lahko samo tako doživi pravo seksualno zadovoljstvo. Navajal je primere moških, svojih

[Neka francoska dama iz 16. stoletja je spolni ud svojega pokojnega moža hranila v pozlačeni škatli in ga vedno nosila s seboj kot nekakšen amulet.]

Fenomen seksualne kulture je prvič znanstveno opisan konec 19. stoletja. Psihologi termin uporabljajo od leta 1887, ko je Alfred Binet definiral, da je to seksualna očaranost nad neživimi predmeti, večinoma nad oblačili ali obutvijo. Takrat je fetišizem že veljal za patološko motnjo, leta 1912 pa je Richard von Kraft-Ebing

pacientov, ki so v spolnem odnosu iskali samo takšen stik z žensko, pravi seks pa jih ni privlačil. Med fetišizem genitalij on šteje tudi ekstremen primer neke francoske dame iz 16. stoletja, ki je spolni ud svojega pokojnega moža hranila v pozlačeni škatli in ga vedno nosila s seboj kot nekakšen amulet.

Klasična teorija fetiša se osredotoča na ojdipovski kompleks. Po Freudu je pri odrasčanju dečka pomembno, kako mu bo uspelo nadvladati tekmovanje z očetom pri pridobitvi materine ljubezni. Gre torej za ljubezensko željo do starša nasprotnega spola in željo po odstranitvi istospolnega starša, ki je za otroka hkrati ljubljena oseba in tekmec. Lahko se pojavi strah, da ga bo oče, ker je večji in močnejši, kaznoval kot tekmeca s kastracijo, iz česar izhaja, da v otroški podzavesti predmeti, se pravi fetiši, nekako vežejo na njegov penis. V takšni obliki asociativnega mišljenja pogled na fetiš fetišista navede k misli o penisu. S svojim penisom se počuti varno, seksi, ugodno in zadovoljeno, osvobojen je strahu, da ga bo izgubil. Še danes številni analitiki menijo, da je ojdipovska situacija jedro psihičnega razvoja, torej podobno, kakor je koncept zasnoval Freud.

Po drugi teoriji, katere najpomembnejši predstavnik je bil Donald Winnicott, je penis viden kot obramba pred zgodnejšimi predoidipovskimi bojaznimi. Predmet straha ni oče, ki kaznuje, temveč izguba matere, ki ohranja življenje. Po tej teoriji fetišizem izhaja iz časa, ko ločitev od matere pomeni samo smrt, in fetiš je prehodni predmet, ki majhnemu dečku pomaga premostiti strah in osamljenost.

Ivan Lesiak

Nebojša Uglješić

Razumevanje fetišizma je s časom postalo še tolerantnejše. Sredi 20. stoletja je seksualna revolucija, ki je iz ZDA preplavila svet, človeku priznala svobodo, da fantazira.

Freud je leta 1927 dejal, da je fetišizem Žposledica psihološke travme. Kot primer navaja, da je za dečka, ko spozna, da njegova mati nima penisa kakor on, to travmatska izkušnja. Da bi jo premagal, si najde fetiš, ki mu mora nadomestiti neobsto-

ječe materine genitalije, na primer obleko, s katero se zadovoljuje.

Razumevanje fetišizma je s časom postalo še tolerantnejše. Sredi 20. stoletja je seksualna revolucija, ki je iz ZDA preplavila svet,

človeku priznala svobodo, da fantazira. Danes se zato fetišizem pogosto razlaga kot obliko parafilije, stanja, ko sta človekovo seksualno vznburjenje in zadovoljstvo odvisna od fantazije. Fetišizem se torej v znanstvenih razpravah vse bolj oddaljuje od pojmovanja, da gre za obolenje, in prehaja v normalen pojav.

Tako psihoanalitiki ta termin uporabljajo tudi za primere v spolnem življenju, ko kdo pripisuje poseben pomen posamezni fizični ali psihični prvini ljubljenega človeka in ko nato prav ta prvina ljubljenega človeka pri zaljubljenem človeku povzroči seksualno vznburjenje. Moške pri določeni ženski in tudi na splošno zanimajo vsaj nekateri deli njenega videza. On je torej lahko zaljubljen v njene lase, oči, prsi, noge, zadnjico. Tudi številne ženske se danes navdušujejo nad posameznimi fizičnimi ali psihičnimi prvinami moškega, kot so zadnjica, mišice ali inteligentnost, podjetnost, družabnost in podobno. To sodobno parcialno čutenje torej odstopa od konservativnega, po katerem naj bi se človek v normalnem spolnem življenju vedno zanimal za celotno osebnost in pojavo nasprotnega spola, pravijo psihologi. In dodajo, da fetišizem v spolnem življenju postane patološki pojav, kadar kdo za spolno vznburjenje in zadovoljitev potrebuje samo določen del telesa človeka drugega spola. Ali pa mu je dovolj samo del njegove/njene obleke ali kakšen drug predmet, ki mu/ji pripada. Tako moški fetišisti pogosto zbirajo ženske kite, nogavice, čevlje, robčke, modrčke in spodnje hlačke, sploh tiste, ki so bile dobro navlažene. Z gledanjem, dotikanjem, vonjanjem in poljubljanjem teh predmetov se vznburijo vse od orgazma ali pa masturbirajo, da bi doživeli vrhunec.

Fetišist je tudi tisti moški, ki se sicer spusti v spolni odnos z žensko, a je sposoben seksati samo, če je poleg tudi njegov fetiš. To je lahko celo določen vonj ženskega telesa. Tako obstajajo moški, ki lahko v pristnem stiku z žensko izrazijo svojo spolno moč le, če se ona izrazi pot. Za druge so fetiš velika ženska rit ali posebno velike in povešene prsi. Dogaja se, da moški začuti močno spolno željo, tudi če je ženska sicer grda, stara ali povsem neprivlačna, če le ima takšno fizično lastnost. Nekatere moške privlačijo izrazito dlakave ženske ali pa so lahko z žensko potentni samo, ko ima ona oblečeno določeno obleko. So moški, ki jih zažgeta svila ali krzno na ženski, druge pa kakšen nakit. Patološki fetišizem pa

je nekaj drugega. Veliko bolj boleč je za ti-
stega, ki trpi zaradi njega, in je izrazito mo-
ška seksualna anomalija. Fetišisti so včasih

psihično prizadeti ljudje, ki v sebi nosijo
strah in negotovost v odnosu do žensk,
najpogosteje se zadovoljujejo z mastur-
bациjo, v seksualnosti pa včasih izražajo
elemente sadizma. Tako nekateri od njih
s strastjo uničijo svoj fetiš, kakor da bi to
naredili ženski, ki ji pripada.

Kar se tiče najlonskih ali mrežastih nogavic,
naj bi pri tem šlo za rahlo telesno zadrž-
nost. Fetišista prav tako vznemirja misel na

nežno ali nasilno trganje dela nogavic,
ki prekriva venerin hribček. Na isti način
si lahko z mrežastim materialom prekrije tudi
penis, pri čemer gre za oralno zadovoljitev
skozi mrežo oziroma najlon, pri čemer uživa-
ta oba partnerja. Najpogosteje pa fetišisti pri
nogavicah ne gredo tako daleč in ostanejo
pri oboževanju nog, okrašenih z nogavicami,
še zlasti, če so zraven še podveze. Pri tem
sta v ospredju estetskost ženskega telesa in
zapeljevanje. Umetniki so skozi stoletja radi
slikali svoje modele odete samo v nogavice,
črne, modre, mrežaste, danes pa jih takšne
radi fotografirajo, s čimer poudarijo eroti-
čnost, ki zrači z njihovih platen oziroma foto-
grafij. Pravzaprav s tem potrjujejo pomem-
bnost erotike v človeškem življenju.

Prikazovanje seksualnih atributov in fetišev
umetniki uporabljajo tudi za svoje politično iz-
ražanje, s čimer kažejo na družbene anoma-
lije. Tako je veliki hrvaški slikar slovenskega
rodu Ivan Lesiak (1929–2008) naslikal Mono
Lizo, najlepšo in najbolj znano žensko svetov-
nega slikarstva, kot poceni vlačugo v črnih
nogavicah in z vidno vulvo, da bi opozoril na

žalostno odvisnost umetnikov od denarja,
da se morajo prostituirati, da bi preživel in se
ukvarjati s svojim delom – slikanjem. K temu
lahko dodamo le to, da se morajo za prežive-
tje danes prostituirati številni že pri opravlja-
nju svojega osnovnega dela, nekateri pa se
med svojim delom sila radi prostituirajo z ob-
javljanjem samovšečkov, ki so za nekatere
sodoben fetiš s prvinami patološke narciso-
idnosti. Ne vemo pa, ali jim pri tem tudi pride.

Za konec poudarimo: če vam kakšni fetiši
okrepijo čutenje v spolni igri z vašo par-
tnerko, ni prav nič narobe v tem, da si jih
omislite in uporabljate. Kakšnega vam bo-
mo v bližnji prihodnosti nemara tudi pred-
stavili. O ženskem fetišizmu pa bomo tudi
še pisali. 📌

*Reprodukcije umetniških slik so iz zaseb-
ne zbirke gospe Dagmar Meneghello,
gospodarice posestva Meneghello na oto-
ku Svetega Klementa, www.palmizana.com. Playboy se gospe Meneghello naj-
lepše zahvaljuje za vso pomoč.*

TEKST RÜDIGER STURM PREVOD TADEJA KERN FOTO PROFIMEDIA

Woody Allen

»Ženske so bile vedno moja velika šibka točka«

Nenehno ustvarja filme, da mu le ni treba premišljevati o življenju. Woodyju Allenu smo z intervjujem preprečili, da bi pobegnil pred realnostjo. Pa on? Pritožuje se nad zabavami ob premierah, nad svojo neuspešnostjo kot zapeljivec, nad zamujenimi tekmami bejzbola in nad krutostjo univerzuma. Realna tragikomedija.

Woody Allen je na pogled videti, kot da ne bi mogel skaliti vode. Drobne postave, plašnega pogleda in šibkega glasu. Strogo gledano je vtis ob srečanju z njim v hotelu Carlton v Cannesu enak, kot ga je 81-letnik zapustil tudi v neštetihih filmih. Na velikih platnih pa ga v zadnjem času vidimo redko. Tudi v tragikomediji *Kavarniška gospoda* se predstavi izključno kot režiser. Toda njegove glavne odlike niso zunanje narave, kar smo v pogovoru tudi doživeli. Globoke filozofske šale, s katerimi postreže elegantno lahko, melanholija, idealizem in skoraj neprekosljiva samoironija? S tem najmočneje prešneti najpogostejše med površinskim besednim dvobojem. Pa poizkusimo.

PB: Gospod Allen, kako je bilo sinoči na zabavi ob premieri?

WA: Nisem bil tam. Tudi s premiere sem odšel že po premoru.

PB: Zakaj neradi proslavljate?

WA: Ni mi v veselje. Poleg tega te tudi snemajo in ne meni ne moji ženi ni v užitek gledati takih posnetkov. Precej bolj prijetno je bilo nekaj pojesti v manjšem

Kadar gre za ljubezen, so najinteligentnejše glave na planetu sposobne največjih neumnosti in iz sebe delajo tepce.

krogu. A tudi na večerji nisem dolgo ostal. Zelo hitro se utrudim. Tudi na silvestrovo grem v posteljo pred polnočjo.

PB: Ste tudi svojega poklica počasi naveličani? Zvenite, kot bi bili zreli za upokojitev.

WA: Lahko si predstavljam, da preneham ustvarjati filme. A zakaj bi jih? Za to še imam energijo, pa tudi zdrav sem.

PB: Čeprav imate malce več kot 81 let.

WA: Ja, moji starši so doživeli visoko starost. Oče 100 let, mama 95. In potrebujem nekaj, s čimer se zamotim. Ko ustvarjam film, se ukvarjam s težavami, ki jih znam rešiti. Ne more se zgoditi nič katastrofalnega, razen tega, da posnamem slab film, kar sem doživel že velikokrat. Svojih filmov si tako in tako ne ogledam. Vsekakor pa je biti režiser bolje kot posedati doma in si razbijati glavo s tem, kako obupno je življenje.

PB: Za vas torej ne obstaja alternativa?

WA: Priznam, da bi bilo vznemirljivo samo

pisati knjige. Sem rojeni hipohonder in bolehal sem že za vse mogočimi tegobami. Sem pa imun proti eni bolezni – proti blokadi pisanja. Pisanje je zame idealna

sprostitvena metoda. Ležim v postelji, živim v svojem fantazijskem svetu, si izmišljam zgodbe in značaje ter se oddaljam od realnosti, kolikor se le lahko. Zaplete se le, ko spišem scenarij, kajti takrat moram pisanje prekiniti in iz spisanega posneti film. Sicer vse skupaj res ne bi imelo nikakršnega smisla.

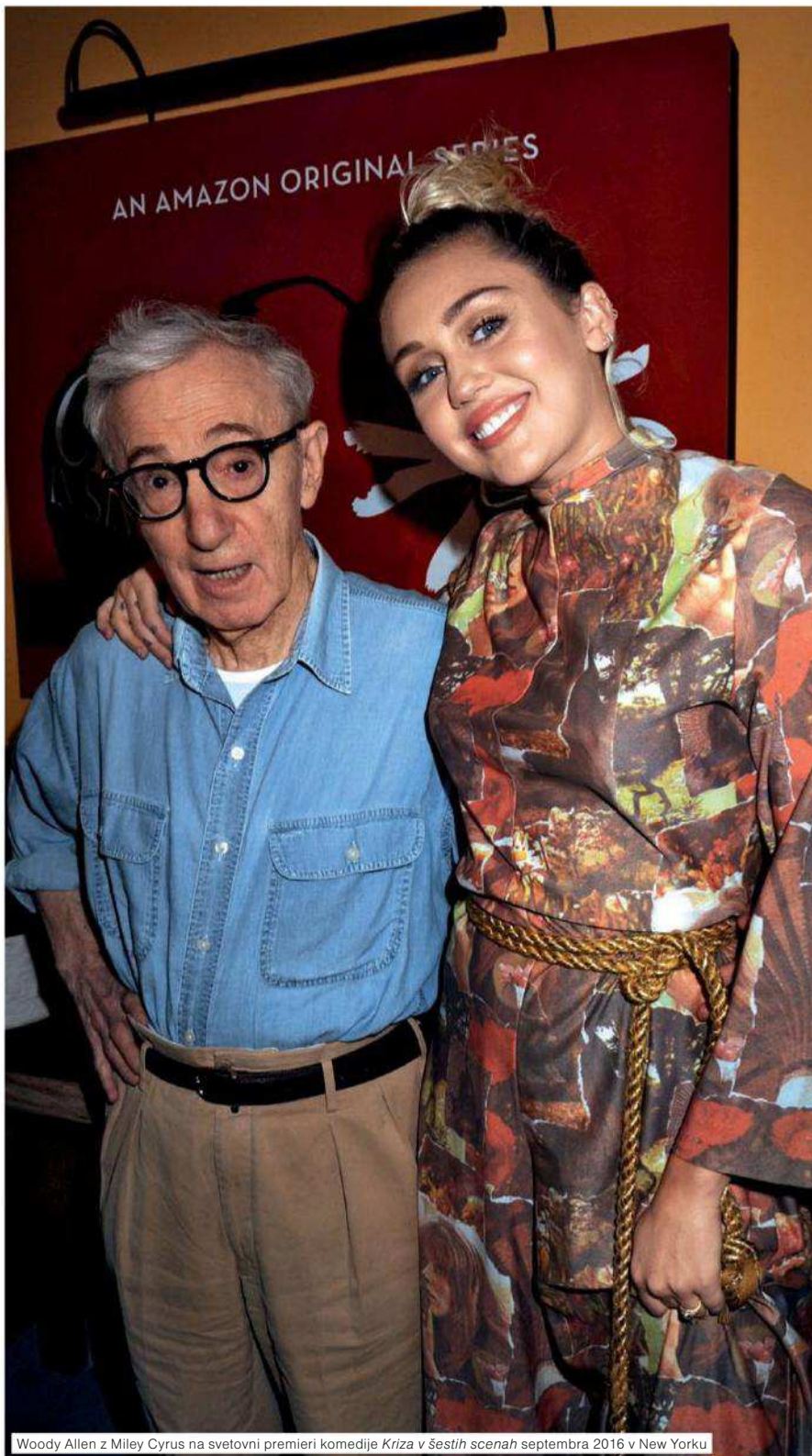
PB: Kaj pa bi napisali?

WA: Morda avtobiografijo.

PB: Zakaj? Sami s seboj se ne ukvarjate radi, niti v svojih filmih ne.

WA: Ja, toda lahko bi lepo razmislil o otroštvu in mladosti ter vse znova podoživel, ko bi pisal o tem. O prvih srečanjih s kinom, prijatelji ali s starši. Podobno kot takrat, ko s sestro govoriva po telefonu. Včasih se povsem spontano predava spominom. To bi mi bilo v veliko veselje.

PB: Hkrati pa bi se soočili tudi s svojim dnom, denimo z ločitveno bitko z Mio Farrow, ki so ji sledili očitki o spolni zlorabi ...

Woody Allen z Miley Cyrus na svetovni premieri komedije *Kriza* v šestih scenah septembra 2016 v New Yorku

O odnosu med moškim in žensko ne vem absolutno nič. Tako kot vsak človek. Nikomur se ne sanja nič, zato ljudje o tej temi tako veliko govorijo. Nepredvidljivo in zmedeno je, kajti vse se dogaja skozi srce, ne skozi možgane.

WA: Seveda. V popolnosti bi se bil pripravljen ukvarjati z vsemi turbulentnostmi svojega življenja. In z vsem, kar obžalujem. Toda to je v redu. Taki trenutki poskrbijo za potrebne trenutke napetosti in razburjenja.

PB: V vaših filmih, trenutno v *Kavarniški gospodi*, se vdajate čustveno obarvanim spominom na preteklost. Ste no stalgik?

WA: Temu se poskušam izogibati, ker je to past. Ko se ti to zgodi, odplavaš stran in nenadoma opaziš, da se vdajaš preteklosti. Toda če bi se upokojil kot režiser, bi si privoščil to šibkost.

PB: Česa se spomnite, če pomislite na lepe spomine z ženskami? Na primer na Diane Keaton, vašo partnerko v resničnem življenju in v klasikah, kot je *Annie Hall*.

WA: Da sem kot zapeljivec popolnoma odpovedal.

PB: Pri nasprotnem spolu ste bili kar uspešni.

WA: Vedno je bilo naključje. Ljudje me sprašujejo po receptih za ženske, vendar jih nimam. Moje pravilo so bili neuspehi, vse od šolskih let naprej.

PB: Kako vam je kljub temu uspelo?

WA: Zgolj zaradi velikodušnosti žensk. Ko sem spoznal Diane Keaton, je nekako sklenila, da sem ji všeč. Če bi bilo obratno in bi preizkušal vse mogoče strategije, kako jo pridobiti in začeti razmerje z njo, bi bil neuspeh sprogramiran. Vedno je bila na drugi strani oseba, ki me je vzela na muho in me hotela imeti. Ženske in ljubezen so bile vedno velika šibkost v mojem življenju.

PB: Vendarle ste posneli nešteto filmov na to tematiko. Nekako ste že morali razumeti odnose med moškim in žensko.

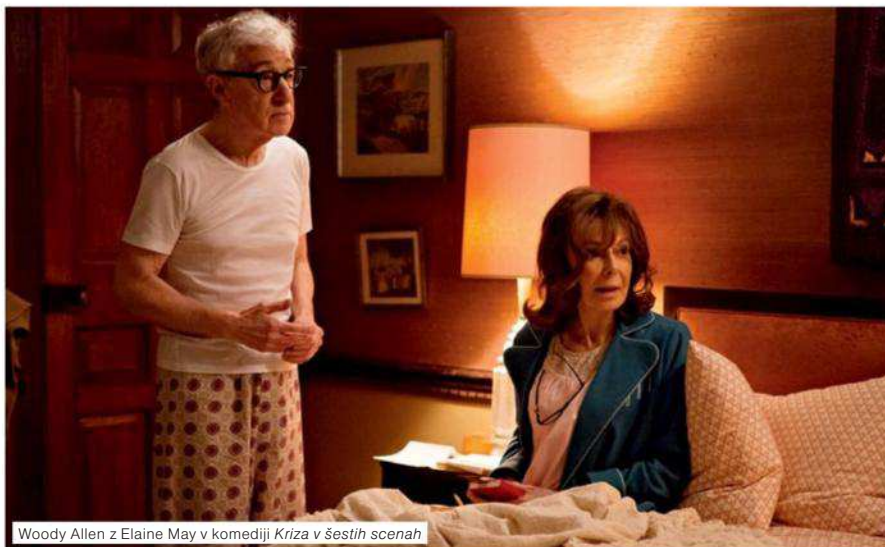
WA: To je zmotno. O odnosu med moškim in žensko ne vem absolutno nič. Tako kot vsak človek. Nikomur se ne sanja nič, zato ljudje o tej temi tako veliko govorijo. Nepredvidljivo in zmedeno je, kajti vse se dogaja skozi srce, ne skozi možgane. Kadar gre za ljubezen, so najinteligentnejše glave na planetu sposobne največjih neumnosti in iz sebe delajo tepce.

PB: Po drugi strani pa je pri vas delovalo. Od leta 1997 ste poročeni s 35 let mlajšo Soon Yi-Previn.

WA: Delovalo je po enakem principu, kot deluje najboljšo sredstvo proti raku.

PB: Kako, prosim?

WA: Najboljše sredstvo proti raku je tisto, ki ga ne dobiš. In to je čista sreča. Točno to potrebujemo, če hočemo najti idealnega partnerja. Ujemati se morata. To lahko primerjamo tudi z radijem, ki je precej zapletena naprava z veliko žicami. Če sta le

Woody Allen z Elaine May v komediji *Kriza v šestih scenah*

Amazonovo serijo *Kriza v šestih prizorih*. Ste že prej vedeli, kdo je?

WA: Slišal sem zanjo. Moji otroci so gledali televizijsko serijo *Hannah Montana* in pokukal sem vanjo. Je precej bedasta, Miley pa mi je bila všeč. Bila je zelo zabavna in smešne dialoge je znala resnično dobro izvesti. Za mojo serijo je bila idealna.

PB: Kako se je pravzaprav zgodilo, da nenadoma delate za internetno podjetje?

WA: Sprva nisem hotel. Pred dvema letoma so mi predlagali, da bi zanje posnel serijo, kar sem dolgo zavračal. Vendar niso odnehali, ponujali so mi vse višje vsote. V nekem trenutku sem si rekel: »Zavračanja si ne morem več privoščiti. To je preveč donosno. Ne glede na to pa je to

dve zvezani narobe, ni glasbe. Vendar nad tem nimamo absolutno nikakršnega nadzora. Nikoli ne bi pričakoval, da bom srečo našel s toliko mlajšo žensko.

PB: Očitno vas ta tematika obseda.

Sicer o njej ne bi posneli toliko filmov.

WA: O čem pa naj bi pripovedoval? Zanimivi se mi zdijo tudi zločini, zato jih obravnavam v marsikaterem svojem filmu, tudi v *Kavarniški gospodi*. Konec koncev pa v zgodovini človeštva obstaja samo ena tema, moški in ženske. In težave so vedno enake. Berite grške tragedije, berite Shakespearja – družbeni konflikti se spreminjajo, osebni nikoli.

PB: Lahko bi tudi pomislili, da takšne filme snemate zato, da bi sodelovali z najbolj privlačnimi igralkami, kot sta Kristen Stewart in Blake Lively v *Kavarniški gospodi*.

WA: O, ja. Obe sta veliki lepotici in dolgo bi lahko pripovedoval o tem, kaj mi je na njima všeč.

PB: Čutite do njiju resno simpatijo?

WA: Recimo takole: Ne čutim, da bi me zavračali. In to je pomembno. Če imaš igralko, ki se ti zdi odvrtna, je to težava. Tudi sam sem nekajkrat to opazil, ko sem igral ljubimca. Ne bi navajal imen. Vendar pa je vse skupaj manj romantično, kot deluje na platnu. Nenazadnje so vsi profesionalci, ki se po strastnem prizoru vrnejo v rutino vsakdana. In za te dame tako in tako nisem več zanimiv. Zame velja vodilo – lahko si jo ogleduješ, dotikanje pa ne pride v poštev. To ve tudi moja žena, zato res nima težav s tem, da sodelujem s privlačnimi igralkami.

PB: Sodelovali ste z evropskimi in ameriški seks simboli, od Penélope Cruz do Blake Lively. So med njimi razlike?

WA: Ne, kajti za sijajne ženske ni meja. Pripadajo vsemu svetu.

PB: V vaš filmski harem spada tudi Miley Cyrus, s katero ste posneli

V zgodovini človeštva obstaja samo ena tema, moški in ženske. In težave so vedno enake. Berite grške tragedije, berite Shakespearja ...

Slavni režiser s svojo ženo Soon Yi Previn na snemanju svojega filma septembra 2016 v New Yorku

samo televizija, lahko zaslužen denar.«
Žal sem se uštel.

PB: Zakaj?

WA: Ker je trajalo precej dlje, kot sem si predstavljal. Res je bilo težko. Priznati pa moram, da sem užival v umetniški svobodi. Moje zahteve so bile: počnite, kar hočete, scenarija niti videti nečemo. In pokličite, ko boste končali.

PB: Pravzaprav vam ne bi moglo iti bolje. Obdajate se z lepoticami, pošteno

PB: Pa ne za vas.

WA: Ne zanikam, da ne obstajajo oaze užitka. In v eni takih sem jaz. Vendar je to tako, kot če bi bili v koncentracijskem taborišču in bi našli cigareto, s katero bi se za dve minuti zvekli v kot in se malo poveselili. Na splošno pa se s tem ne spremeni nič. V življenju sem imel več sreče kot drugi, vendar bom na koncu prav tako pristal na smetišču kot brezdomec s ceste.

dajo rešiti. Brezupje pa ne. Že od mladih let najraje gledam komedije.

PB: Ste jih prav zaradi tega tako veliko tudi posneli?

WA: Če so stvari tragične, je treba udariti nazaj. V klasičnih nemega filma se junaki vedno znajdejo v nevarnem položaju, na katerega se odzovejo s humorjem.

PB: Delujete tako tudi v vsakdanju?

WA: Priznam, da pogosto nergam. Denimo nad vremenom ali nad tem, da sem zamudil tekmo bejzbola. Povodov je veliko, vendar se poskušam zadržati, kajti nimam talenta, da bi se pritoževal z okusom in na zabaven način. Za moje bližnje bi bilo to na daljši rok neznosno. Zato mojim otrokom prizanesem s pesimiističnimi izbruhi.

V življenju sem imel več sreče kot drugi, vendar bom na koncu prav tako pristal na smetišču kot brezdomec s ceste.

Z igralkama Blake Lively in Kristen Stewart na 69. canskem festivalu

zaslužite. Zakaj ste prej omenili, da je življenje slabo?

WA: Ker je univerzum grozen kraj kaosa, v katerem vse izginja, tudi naša civilizacija. V življenju nas obdajajo smrt, revščina in propadanje, ki nenehno prežijo na nas.

PB: A ste omenili, da se nagibate k nostalgiji ...

WA: Kar ne pomeni, da je bilo nekoč vse bolje. Nasprotno. Otroci so umirali za otroško paralizo, ni bilo zdravil za vse mogoče bolezni. Življenje je bilo in je trda, nesmiselna, brutalna zadeva.

PB: Vas tak pesimizem ne paha v blaznost? Zdi se precej dobre volje.

WA: Ker se vedno s čim zamotim. Delam, ustvarjam glasbo, gledam šport in čim manj premišlujem o življenju. Če mi kljub temu ne uspe sprazniti glave, se ukvarjam s športom. Zato tudi ne morem gledati hudih tragedij, denimo filmov o na smrt bolnih. Ob njih postanem depresiven.

PB: Niste velik oboževalec kralja drame, Ingmarja Bergmana?

WA: Filmi z resnimi temami so mi všeč, če se težave, ki se v njih pojavijo, nekako

PB: Govorite o posvojenkah iz razmerja z Soon-Yi Previn. Vesta dekleti, kakšen kulturni status ima njun oče?

WA: Ne, nisem jima pokazal nobenega svojega filma. Druge pa, velike klasike, denimo *Zaklad Sierra Madre* in kaj od Hitchcocka, to je bil del njune vzgoje. Želel sem si, da odrasčata s čim manj vpliva šovbiznisa. Tu in tam se oglasita na snemanjih in poklepetata z igralci. Sicer pa živita običajno življenje, nista še bili na rdeči preprogi in tudi moja žena nima nič skupnega s to stroko. Večino časa sem doma in pišem. Snemanja

me zaposlujejo le nekaj mesecev na leto. Kadar pa je kaj nejasno, se ukvarjam s težavami otrok – to je resnično življenje.

PB: Zakaj nikoli niste odnehali, če je vse tako zelo nesmiselno?

WA: Ker sem tako kot vsak človek sprogramiran, da preživim.

PB: Torej niste nikoli pomislili na samomor?

WA: Resno nikoli. Se je pa pojavila misel, tako kot pri vsakomur. Ko imaš otroke, si tega ne dovoliš. Vzemimo za primer nekoga, ki ima slabo službo in je pravkar izgubil partnerja, in ga vprašajmo, ali se ne bi najraje ubil. Tega ne bo storil, ker ima v

sebi življenjski impulz. Vsakdo išče zadovoljstvo, izkustvo lepote.

PB: Vi tudi?

WA: Seveda. Vedno sem poskušal nekaj doseči, pa naj bo to poklicno ali v romantičnih zvezah. Imam cilje in sanje. Potrebujem jih.

Na gala premieri filma *Cafe Society* na 69. canskem festivalu z igralci Jessejem Eisenbergom, Kristen Stewart, Blake Lively in Coreyjem Stollom

Woody Allen je delal kot pisec komedij v petdesetih letih, v zgodnjih šestdesetih je začel kariero stand up komedijanta s poudarkom na monologih namesto tradicionalnih šal. Leta 2004 ga je Comedy Central uvrstila na četrto mesto med 100 najboljšimi komedijanti na svetu.

PB: Četudi se sanje pogosto ne uresničijo, kot vidimo v vašem novem filmu?

WA: Vseeno. Kaj se lahko zgodi slabega? Film ni uspešnica. Ženska te zavrne. Verjetnost je velika, vendar te to ne pokonča. Vedno moraš nadaljevati in biti pripravljen, da zamočiš, če te to ne pokoplje. To je bistvo življenja. Nikoli se ne odpovej sanjam.

OBIŠČITE
www.playboy.si

DIGITALNI PLAYBOY
Tudi na www.zinio.com!

PLAYBOYEVA DEKLETA IN ZAJČICE
ZAKULISJA S PLAYBOYEVH SNEMANJ
DOGODKI
VIDEI
ČLANKI
INTERVJUJI
KOLUMNJE

PLAYBOY

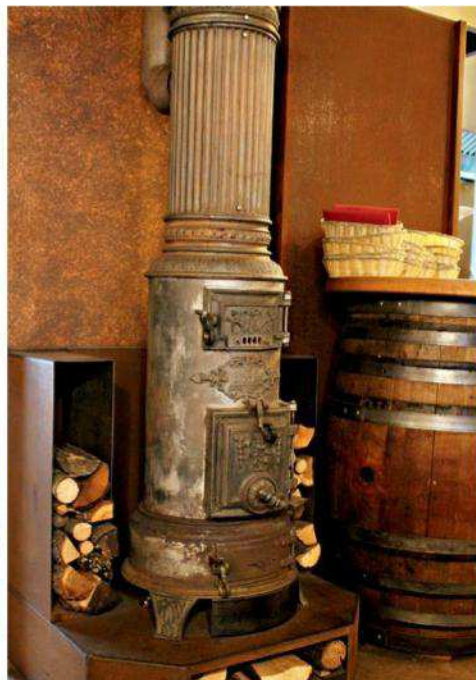
Vsak drugi petek v mesecu.

TEKST TINA TORELLI FOTO GOJKO ZRIMŠEK

Pivnica in žar za razpito zvezdico

Veliko mesa, veliko piva je slogan gurmanskega kraja na ljubljanski Eipprovi 11, zraven legendarnega Sax Puba, kamor nas je playboyevce pripeljalo ustno izročilo. Več virov nam je pripovedovalo o pivnici & žaru, ki pa to ni, a je ta naziv najbližji približek za tisto, kar je. Za prostor, ki ga naseljuje Dežela okusov, in za pošteno politiko, ki vlada v njej, bo še treba iznajti ime.

A začnimo z minusi, da se ne boste prehitro navdušili. Pred Deželo okusov boste zaman iskali parkirno mesto, saj je Eipprovo doletela sprememba prometne ureditve. Tam lahko po novem parkirajo samo domačini. Toda tukaj je še druga plat te medalje: za nekaj korakov, ki jih boste naredili peš iz okolice, ali za nekaj evrov, ki jih boste zapravili za taksi, vam, častna plejbojevska, ne bo žal.

Kjer je lakota, tam je pot, saj so skoraj vse mize polne. Dobesedno polne. Leseni pladnji, na katerih v Deželi okusov postrežejo tako glavno jed kot priloge ter dekoracijo v obliki sočnih češnjevcov, prihajajo iz kuhinje v velikosti XL. Kako dolgo bi potem na svojo mizo čakali, če bi se v Eipprovo dalo zapeljati? »Gostje pač radi parkirajo pred vrati. Tudi jaz se raje odpravim tja, kamor lahko pridem z avtom. Glede na to, da država živi od gospodarstva, odločitve

SOS, POTREBUJEMO OKREPITVE!

Na mizo pride prvi krožnik, bolje rečeno, pride prva lesena deska. Omamno zadiši po domačem krompirčku, ki ga niso slekli iz kože, in ocvrtem piščancu, ki so ga najprej kuhali v souse-vidu in nato na hitro vrgli v vrelo olje. Naša ekipa pograbi bedrca in za nekaj časa zavlada tišina, ki jo občasno pretrga skupinski *mmm*. Meso se stopi v ustih, skorjica izzivalno hrusta, krompirček pa nas v mislih nostalgčno odnese v neke druge čase. Tako v Deželo okusov vstopimo skozi glavna vrata in po rdeči preprogi. Trije se lotimo prve jedi in trije se vprašamo, kako bomo pojedli naslednje štiri. Že prej smo se namreč dogovorili, da bo kuhar Nenad pripravil pet krožnikov po svojem izboru. Ko na mizo pride velik stejk black angus z bučkami in pečenim krompirjem, mi ne preostane drugega, kot da zagrabim telefon in na uredništvo javim SOS, naj pošljejo okrepitve. Tega, da so mi bili sodelavci hvaležni, ker sem jih sredi dela – bili s(m)o sredi zaključevanja revije – zvalila v svojo zgodbo, na katero so lačni še čakali, mi sploh ni treba omeniti.

NA ZAČETKU JE BILA ŠTORKLJA

Ozračje v Deželi okusov je domačno. Diši po dobrem in po kavi, ki jo Robert Zgonc

[Ko na mizo pride velik stejk black angus z bučkami in pečenim krompirjem, mi ne preostane drugega, kot da zagrabim telefon in na uredništvo javim SOS, naj pošljejo okrepitve.]

»Če priletiš s helikopterjem, nimaš težav. Glede na novo ureditev dovoznih poti pa je do sem še najlažje priti po zraku,« se na svoj, torej krčmarjev račun pošali Robert Zgonc, simpatični vodja Dežele in sovražnik majhnih porcij. Trmasto se drži tudi načela, da mora njegova hrana poleg želodca nahraniti tudi oči, in to z rigorozno najkakovostnejšimi sestavinami. Ozrem se po jedilnici in videno mi potrdi pregovor

mestne gospode seveda ne razumem. Gostinci naj bi imeli polne lokale in naj bi bili uspešni davkoplačevalci. Ni tako?« Robert Zgonc se na diktafon na mizi ne odziva diplomatsko, brez dlake na jeziku pove, kaj si misli o prometni politiki v *najlepšem mestu na svetu*. Namignem mu, da snemam, pa samo zamahne z roko. »Lokali na Eipprovi so bili prej polni, zdaj pa je ulica bolj ali manj prazna,« doda.

DEŽELA OKUSOV

sam praži, a do tja še pridemo. Robert z gostinsko izobrazbo se je s tem poslom spoprijel že v zgodnji mladosti, ko je prevzel vodenje družinske restavracije Štorklja. Še vedno se rada spominjam začetka devetdesetih, ko so me ljubljanski frajerji tja vozili na palačinke. Bila sem še gimnazijka, zato so bile palačinke vrh mojih gurmanskih ambicij, a Štorklja je takrat dejansko veljala za eno najboljših slovenskih restavracij. Robertu pa so v bližini porodnišnice pač morale rojevati ideje, ki so ga pripeljale do zdajšnjega gospodovanja Deželi okusov. Tukaj je svojo otroško voljo po ustvarjanju ohranil, kot je ohranil afiniteto do tuje hrane. Prepovala sem kar nekaj arabskih dežel, a tako dobre egipčanske šaverme, kot smo jo dobili na mizo na Eipprovi, nisem jedla niti v Egiptu. No, še zlasti tam ne.

ZAKAJ DEŽELA OKUSOV?

Natančen pregled menija da polovico odgovora, medtem ko okusnost jedi, pečenih na odprtem žaru, v katerem gori domače bioogljje, razjasni drugo polovico. »Ko pišeš novo gostinsko zgodbo, iščeš tržno nišo,« mi odgovori Robert, ki pije že svojo tretjo domačo kavo in se mu roke še ne tresejo. »Vedel sem, da hočem v lokalu ponuditi veliko izbiro najboljših piv z vsega sveta, in vedel sem, da moram zraven piva ponuditi res okusno hrano, pripravljeno na odprtem žaru. Sprva smo prostor imenovali pivnica, a smo šli s kulinariko nekaj stopenj višje. Ljudje so nas sami razglasili za restavracijo, a tudi to nismo. Naš koncept se je enostavno dobro prijel, zato ne iščemo več klasifikacije, ki bi nas pravilno opisala. Naša posebnost je, da delamo vse sami, tudi kruh brez konzervansov in aditivov pečemo sami. Kupimo le ... [dolga premislek] tortilje. Krompir je domač, slovenski, prav tako vsa zelenjava in meso, razen,« pokima proti stejku, »govedine black angus. Tisto, kar naši hrani da piko na i, pa je domače oglje. Nihče ne pomisli, da je poceni industrijsko oglje lahko strupeno, mi pa smo. Že davno sem se odločil, da ne bom gledal na ceno, temveč na kakovost, in od tega ne odstopim. Slovensko oglje iz hoste je relativno drago, a je zdravo in daje mesu nezamenljiv okus,« sklene Robert. Dodati moram le še to, da ima po bioogljju po malem okus vsa njegova hrana. Nato se naša ekipa potopi v cono čistega obilja, na mizo namreč pride eden glavnih bestsellerjev: baby ribs s krompirčkom. Ena porcija, ki je dovolj velika za dva.

TOPLOTA ŽARA

Lepota njihove kuhinje so žari in samo dejstvo, da je kuhinja odprta. Ko gost vstopi v lokal, najprej uzre kuharja, ki se

suče okrog žarov, in v ustih se mu ekspresno hitro nabere slina. Odprt ogenj pomeni toplino in te, pa naj se sliši še tako klišejsko, je tu sveže na tone. Robert Zgonc v marsičem velja za pionirja – v Slovenijo je pripeljal tehniko souse-vide in si zamislil popotno kavo, prvi je tudi predstavil koncept odprte kuhinje in burger postregel v restavraciji. »Seveda nas vsi kopirajo,« navrže Robert, »a to vzamemo kot kompliment. Zatopljeni smo v svojo zgodbo in postopoma pišemo nova poglavja. Ponujamo klasiko na neklasičen način, ponosni smo na okus našega dima in ne nazadnje na poštenje. Prizadevamo si za gosta, ki nas bo obiskal vsak dan ali nekajkrat na teden. Pri nas se prepletajo okusi Azije, Mehike, Egipta, Kanade in Norveške, tu ničesar ne potegnemo iz zamrzovalne skrinje in tu ima vse svoj lastni značaj. Tudi omake. Domače omakce.«

KRALJ BURGER IN VRHUNSKA KAVA

Čas je za n-to kavo, preden bo na mizo prišel najboljši dopler – dvojni deželni burger. Zanimivo je, da se da v Ljubljani spiti sveže (butično) praženo kavo, 100-odstotno arabiko, ki je blaga in postrežena v kozarcu! Ker sem kot napol Tržačanka nad tem seveda navdušena, želim o tem izvedeti nekoliko več. »Ves štos, zakaj sem se odločil za to staromodno metodo, je v tem, da je butična kava neprimerno boljša od industrijske. Cikel praženja je znatno daljši, kava se praži počasneje, s postopnim dvigovanjem temperature, kar omogoča enakomerno razvijanje arom kave – okus ne pride v špico, ni izrazite kislosti, grenkobe, kaj šele trpkosti. Kupujemo zeleno kavo odlične kakovosti, po najnovešem trendu monorigine, ki ni mešanica kav, temveč kava z ene plantaže. Prisegam na vrhunsko, visokogorsko, 100-odstotno arabiko, ki te blago poživi in te ob pravilni pripravi ne dela nervoznega. Tako pripravljena kava je vrhunski napitek, ki se ga z lahkoto pije večkrat na dan,« pojasni Robert, ki ima očitno svoje metode in se ne pusti prenamiti zastonskemu aparatu, ki pride v kompletu s pogodbo dobavitelja kave.

Hamburgerja na koncu nismo mogli zmazati do konca in brez sramu povem, da smo prosili, naj nam ga dajo za sabo. Izjemoma se nismo izgovorili na naše čivave. V Deželi okusov namreč vlada iskrenost, zato tudi ne bodo nikomur zamerili, če jim bo s privzdignjenim glasom najprej očital novo prometno ureditev. Najbližje parkirno mesto boste našli ob Ljubljani na levi in desni strani. Mi še pridemo. Rade volje tudi peš. 📍

BMW M6 GT3

TEKST FABIAN HOBERG FOTO PLAYBOY

KRILNI NAPADALEC

Ogromen spojler, sekvenčni menjalnik in veliko moči: BMW M6 GT3 ima s serijskim modelom M6 malo skupnega. Dobro? Ne, genialno!

Dirkaški bilster Berg. Že po nekaj metrih sem vesel, da imam v ušesih čepke. BMW M6 GT3 laja, trese se. Menjalnik in diferencial zavijata, ob robovih blatnikov bobni kamenje. Zastrahuje. Z udobno serijo M6 ima ta dirkalnik malo skupnega. Udobje? Ga ni. In ga tudi ne bo. Doživimo pa veliko veselja do vožnje. Žal le na dirkališčih, dovoljenja za vožnjo po cestah nima.

Veliko krilce, se pravi spojler, dopušča izjemne hitrosti v ovinkih. Pred prvim ovinkom pohodim zavoro do konca. Glavo mi potegne naprej. Prestavim štiri prestave niže in pohodim plin do konca. Glavo mi vrže nazaj in gume na stezi pustijo sled, ki so se ji zavore prej besno izogibale.

Kabina je namenjena le profesionalcem. Krmilo tvori dve ročki in deset gumbov, na srednji konzoli so namestili še 21 tipk in menjalnik. Zmeda. Najpomembnejši je prikazovalnik prestav. Ko utripa kot med nevihto, je treba prestaviti v naslednjo prestavo. V8 biturbo izvira iz serije M6, le da so ga optimizirali. Glede na dirko in pravila proizvede do 585 'konj'. Danes jih je na razpolago 520. Bo dovolj. Šasija je pretežno enaka proizvodnemu modelu, le da so jo izpopolnili z veliko ogljikovih vlaken. Doslej so izdelali 21 teh zveri, sledilo jih

bo še največ deset. Mrcine bodo hrumele v Evropi, Aziji, Avstraliji in ZDA. V evropski hierarhiji motošporta se avtomobili GT3 uvrščajo neposredno za formulo 1 in dirkalnike, pripravljene za Le Mans.

Postajam vedno hitrejši. Ko zadek začne poplesovati, posreduje dirkalni ESP, kar pomiri živce. Čeprav imam krilo, raje ne bi poletel. Hudo! 🙄

BMW M6 GT3	
dolžina x širina x višina	4944 x 1046 x 1340 mm
teža	1299 kg
0–100 km/h	2,9 s
največja hitrost	300 km/h
vrsta motorja	V8
prostornina	4395 cm ³
moč	585 'konj'
navor	ni podatka
razmerje moč/teža	2,22 kg/'konj'
cena	od 500.000 evrov
cena M6 coupé	od 166.850 evrov

 PLAYBOY SHOP.com

Ekskluzivno iz Playboya. Kupujte zdaj.

KONJENIŠTVO

Na krilih konjskih moči

FOTO PROFIMEDIA, SHUTTERSTOCK

TEKST NEJA DROZG

Konjenišтво je poleg jadranja in golfa eden najprestižnejših športov na svetu. V njem se obračajo nepredstavlјive vsote denarja, v njem se udeјstvujejo najbolj znane in vplivne osebnosti, konjske nožice pa so zavarovane na milijonske zneske. To je tudi edina olimpijska disciplina, v kateri se za premoč bojujeta oba spola hkrati.

KRATKA ZGODOVINA

Preden se na kratko, kolikor nam pač dopuščajo strani te revije, posvetimo lepoti in eleganci, harmoniji ter prestižu in adrenalinu ter tudi problematiki tega športa, moramo kakšno reči tudi o glavnem igralcu oziroma igralki, torej o gospodu žrebcu oziroma gospe kobili.

Na podlagi fosilnih najdb znanstveniki pravijo, da se je konj na tem planetu pojavil pred štirimi milijoni let v Severni Ameriki, od koder se je pred dvema do tremi milijoni let, predvidoma prek Beringovega kopenskega mosta, razširil v Evrazijo in zatem tudi Afriko. Usoda je hotela, da je potem v svoji domovini Ameriki izumrl pred 13.000 do 11.000 leti in da se je tja spet vrnil po letu 1492 s Krištofom Kolumbom in njegovimi konkvistadorji. Torej so divji konji, ki so vse do danes preživel na območju Velikih ravnin (Great Plains), potomci pobeglih udomačenih konj, in ne izvorni divji konji, ki so izumrli konec pleistocena.

Evrazijski divji konj, ki je živel na območju Evrope in Azije, tarpan in konj przewalski, pa je pred stotimi izginil iz svojega naravnega habitata v Mongoliji in severni Kitajski, v ujetništvu pa jih je izredno malo preživel drugo svetovno vojno. A jim jih uspelo ohraniti in v devetdesetih letih 20. stoletja so jih spet začeli spuščati v mongolsko divjino. Danes živijo tudi v nekaj naravnih rezervatih, od katerih so zanje največji v Franciji, Uzbekistanu, Ukrajini in na Madžarskem.

Zgodovinarji predvidevajo, da si je človek konja podredil okoli leta 4000 pred našim štetjem. Na podlagi izkopenin, predvsem zobovja, ki se zaradi nošenja brzde oblikuje drugače, naj bi takrat na območju reke Dneper, danes mejne reke med Ukrajino in Belorusijo, jezдили žrebce in jih uporabljali kot vlečno silo. Da, ta plemenita žival je imela veliko vlogo tako pri razvoju človeka, kmetijstvu, prevozu in trgovini, kot tudi pri medsebojnem uničevanju, se pravi vojskovanju. O slednjem pričajo številni kipi in slike slavnih vojskovodij, pri čemer se v tej reviji malo za šalo in nekoliko zares vprašamo, ali so bili vsi slavni vodje tako majhne rasti kot Napoleon Bonaparte, da so hoteli delovati večji, ali pa so imeli neizmeren ego, ki se je hotel povzpeti še više. No, kakor že koli, Napoleon se je v sedlu počutil tako dobro, da ga tudi ponoči ni zamenjal za bolj udobno ležišče. Mimogrede, ko boste v Londonu, ne spreglejte zelo zabavnega kipa Erazma Rotterdamskega (1466–1536) na strehi londonske galerije Whitechapel, saj ritensko sedi na konju in bere svoje najbolj znano satirično delo *Hvalnica norosti*, ki ga je napisal na konjskem hrbtu med Italijo in Anglijo.

Danes so konji kot delovna živinčeta in prevozno sredstvo še vedno nepogrešljivi v 'nerazvitih' deželah in številnih gorskih predelih, na primer na Tibetu, v tako imenovanem razvitem svetu pa jih vzgajamo predvsem ljubiteljsko, zato lahko rečemo, da so velikokrat malo

Divja mustanga se bojujeta sredi ameriške prerije.

Olderbužan

Hanoveranec v galopu

Konja przewalskega

Erazem Rotterdamski bere svojo Hvalnico norosti.

Zgodovinarji predvidevajo, da si je človek konja podredil okoli leta 4000 pr. n. št., Napoleon pa se je v sedlu počutil tako dobro, da ga tudi ponoči ni zamenjal za bolj udobno ležišče.

večji hišni ljubljenci ali športni rekvizit za doseganje rezultatov. Postali so tudi nepogrešljivi partnerji policije, tudi slovenske. Zelo koristno pa te plemenite živali uporabljajo kot terapevtsko pomoč pri otrocih s posebnimi potrebami, s čimer jim dokazano izboljšujejo zdravje, krepijo duha in čustveni razvoj.

O TEKMOVALNIH KONJIH

Pasemsko so se v zgodovini vrhunškega športa najbolj izkazali visoki toplokrvni konji (v vihru višji od 163 centimetrov), nemškega (oldenbruškega ali hanovrskega), nizozemskega ali francoskega pedigreeja. Mednje se lahko vmeša še kakšna pasma, saj je tudi najboljšim strokovnjakom težko vnaprej določiti bodočega mednarodno priznanega športnika. Spol ni pokazatelj, vsote, ki jih odštejejo za njih, pa so zelo različne. Za nekaj pičlih evrskih tisočakov vas v hlevu pričaka povsem povprečno bitje, za najboljše pa je treba odriniti tudi nekaj milijonov. Pred leti so na dražbi prodali najdražjega konja na svetu do zdaj, dresurnega mojstra Totilasa, in sicer za 15

milijonov evrov. Zneski, o katerih lahko v Sloveniji le sanjamo, se na tujem obračajo vsakodnevno, je pa res, da za vrhunske jahače/jahačice štetje novcev v te namene skrbijo sponzorji. Lastniki konj torej niso jahači, temveč finančni mogotci. Zato ni nič kaj presenetljivo, da so tudi tukaj precej vpleteni razni šejki, principi in drugi naftni mogotci iz arabskega sveta. Zanje je zgolj strošek letalskega prevoza enega konja na tekmo, za katerega letalske družbe zahtevajo več kot 30 tisoč ameriških zelencev, drobiž.

O KONJENIŠKIH VELESILAH

Danes konjeniški šport združuje osem glavnih disciplin: dresuro, endurance, eventing, reining, preskakovanje ovir, voltižiranje, galopske dirke in rodeo, le tri od njih, dresura, eventing in preskakovanje ovir, pa so uradne olimpijske discipline. Na olimpijskih igrah se konji ekipno in posamično bojujejo za medalje od začetka 20. stoletja, od poletnih olimpijskih iger leta 1900 v Parizu. Tekme potekajo po pravilih Mednarodne konjeniške zveze (FEI) – jahač/jahačica mora

imeti najmanj 16 let, konj sedem, opravljena morata biti splošen zdravniški pregled in doping kontrola. Po številu osvojenih medalj s 46 odličji v vseh disciplinah vodi Nemčija, sledita Švedska in Francija. Da, Velike Britanije ni med prvimi tremi, Nemčija je tudi v konjeništvu velesila.

V Sloveniji skrbi za razvoj konjeništv in tekmovanja Konjeniška zveza Slovenije, in sicer tako za usposabljanje novih kadrov, inštruktorjev kot za same discipline: preskakovanje ovir, dresurno jahanje, vožnjo vpreg, endurance, eventing in reining. Njena skrb so vsi potrebni pravilniki, tudi prevedeni pravilniki FEI za preskakovanje ovir, dresurno jahanje in vožnjo vpreg, ki so dosegljivi na njeni spletni strani www.konjzveza.org.

O PADCIH IN POŠKODBAH

Če zanemarimo pokrita prizorišča in jahalnice, konjeništv ni dvoranski šport in poteka tudi v slabih vremenskih razmerah. Jezdci morajo biti vzdržljivi športniki, kar potrjuje tudi pogovor neznane izvora, ki pravi, da jahač postane tisti, ki iz sedla pristane na trdih tleh vsaj desetkrat. Če se ozremo na statistiko poškodb v konjeništvu, je padcev vse prej kot zanemarljivo malo. Nedavna nemška študija je pokazala, da je tveganje za poškodbo pri jahanju kar devetkrat večje kot pri vožnji kolesa, vendar spet manj kot pri dirkanju z motociklom. V Združenih

Napoleon Bonaparte

Britanska kraljica Elizabeta II. si rada ogleda konjske nastope.

Monaški princ Albert II. z nečakinjo Charlottto Casiraghi, častno predsednico Global Champions Tour of Monaco

državah Amerike, kjer najbolj zvesto beležijo vse, kar se beležiti da, vsako leto obišče urgentni oddelek kakšnih 50 tisoč jahačev, tako rekreativnih kot profesionalnih. Eden od petih jahačev pa se v profesionalni karieri resno poškoduje, zato se konjeništa sloves enega najbolj nevarnih športov ni prijel brez razloga. Smrtne poškodbe zaradi padca s konja so ovekovečili v kulturnih filmih, na primer v *V vrtincu*, kjer se najprej pri skoku čez ograjo smrtno ponesreči Gerald O'Hara, oče glavne junakinje Scarlett, nato pa pri preskakovanju ovir še njena hči Bonnie. Nič manj kulten ni film *Šepetati konjem*, ki ga prav tako zaznamuje usodni padec s konja. Da, na konju se je včasih obdržati prava mojstrovina, zlasti v polnem galopu, ko znaša hitrost tudi do 65 kilometrov na uro. Zaščitna čelada je zato obvezni del opreme, ne glede na to, ali ste profesionallec ali zgolj rekreativen jahač.

O ADRENALINU NAD ZEMLJO

Daleč največ adrenalina požene po žilah tako tekmovalcem kot gledalcem preskakovanje ovir, ki v konkurenci svetovne elite dodobra presežejo povprečno velikega človeka. Gre za disciplino, ki jo v angleščini imenujejo show jumping, njeni začetki pa segajo v 18. stoletje na angleško podeželje. Razvila se je iz tradicionalnega lova na lisice, ki so ga na Škotskem prepovedali leta 2002, v Angliji in Walesu pa leta 2005,

čeprav so določene oblike lova z lovskimi psi še zakonsko dovoljene. V številnih drugih državah, kot so Avstralija, Irska, ZDA in Francija, ga prirejajo še danes. Zdolgočasena gospoda se pač mora z nečim zabavati, kajne da. No, prava tekmovalca v preskakovanju ovir so se uveljavila v dvajsetih letih minulega stoletja.

Disciplina temelji na zmogljivosti konja in jahača, da v pravilnem zaporedju (parkur v

Daleč največ adrenalina požene po žilah tako tekmovalcem kot gledalcem preskakovanje ovir, ki v konkurenci svetovne elite dodobra presežejo povprečno velikega človeka.

Cavilia je povsem mlada disciplina, mešanica jahanja in akrobatike.

Takole skrbijo za poškodovane konje na Japonskem.

Rane konjeniškega športa

V zakulisju tega na videz povsem prijaznega športa zaradi pretiranih želja po rezultatih posegajo po metodah, ki niso nič kaj prijazne do konj. Poleg dopinga, katerega uporaba se zaradi strogih pravil FEI zmanjšuje, se je kot najbolj pereč problem zadnjega desetletja pojavil rollkur oziroma hiperfleksija, metoda treninga, pri kateri gre za pretirano in prisilno globoko držo konjevega vratu. Kratkoročno naj bi sicer pomagala pri sprostitvi hrbta in splošni elastičnosti, dolgoročno pa deformira vretenca in mentalno zdravje živali. Te skrajno krute metode se žal poslužujejo celo na visokem nivoju, tudi letošnjih olimpijskih igrah, kjer so se vnele polemike po tem, ko je nizozemska dresurna jahačica Adelinde Cornelissen odstopila z ekipnega tekmovanja. Njen štirinožni partner naj bi zaradi dolgotravnega tovrstnega treninga utrpel zlom spodnje čeljusti in naj torej ne bi šlo zgolj za reakcijo na pik strupene žuželke, kot so sprva pojasnjevali.

Adelinde Cornelissen (foto: Linnea Rheborg)

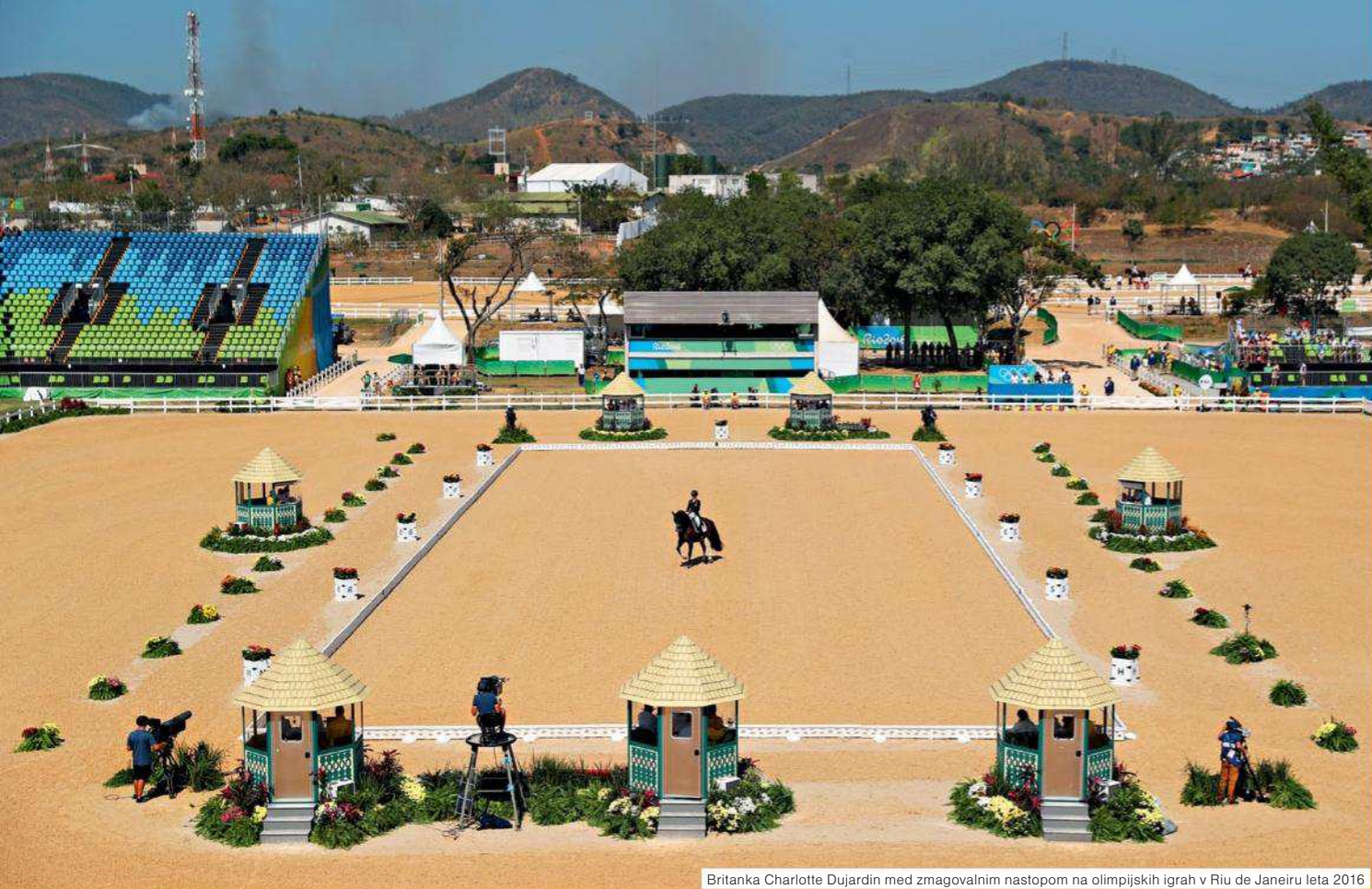
Britanka Charlotte Dujardin, zmagovalka v dresurnem jahanju na olimpijskih igrah v Riu de Janeiru leta 2016.

Vzgajanje konjev za vrhunski šport se začne že v njihovi mladosti, pri treh ali štirih letih, vse do osmega ali devetega leta, ko so pripravljeni za mednarodne kategorije in grand prix.

konjeniškem jeziku) preskočijo določeno število višinskih in širinskih ovir brez kazenskih točk – te dobi zaradi prekoračenega časa, podrtih drogov, neposlušnosti, padca ... Zato mora jahač poleg znanja in izkušenj sedeti na štirinožnem partnerju, rojenem pogumnemu atletu, ki si zmage želi prav toliko kot tisti v sedlu.

Vzgajanje konjev za vrhunski šport se začne z resnim delom že v njihovi mladosti, pri treh ali štirih letih, vse do osmega ali devetega leta, ko so pripravljeni za mednarodne kategorije in grand prix. Za konje pri tem skrbijo tako, kot skrbijo za kakšne profesionalne tekače na dolge proge. »Predstavljajte si, da pod okrilje vzamete gimnazijskega košar-

karja in ga želite oblikovati v bodočega zmagovalca lige NBA,« je o tem dejal John Madden, trener in vzreditelj tekmovalnih konj v New Yorku, čigar žena Beezie je sedma najboljša jahačica na svetu. To pomeni posebno prehrano, osebnega skrbnika, kovača, kiropraktika in še bi lahko naštevali. Med njimi najdemo tudi konjskega psihologa. Je pa res, da se je kakovost tekmovalnih konj do danes bistveno spremenila. »Pred leti nas je zanimalo le to, ali konj zna skakati. In če je znal, smo mu dali priložnost,« je povedal trikratni dobitnik olimpijske medalje, Kanadčan Eric Lamaze. Ben Maher, trenutno eden najboljših jahačev na svetu, je dodal: »Biti mora- jo močni, agilni in zelo pazljivi. Prostor za na-

Britanka Charlotte Dujardin med zmagovalnim nastopom na olimpijskih igrah v Riu de Janeiru leta 2016

Starost ni faktor, konjenišтво je šport za vse življenje – dober zgled je lanski prejemnik zlate olimpijske medalje, Britanec Nick Skelton, star 58 let.

pake je tako majhen, da ob podrti oviri v devetih primerih od desetih izgubiš možnosti za zmago.« V sedemdesetih letih 20. stoletja so namreč težke drogove in opečnate zidove zamenjali z lažjimi, višjimi in bolj krhkimi izvedbami in za njihovo podrtje je dovolj že najmanjši dotik s kopitom. Maher pojasnjuje: »Konje je bilo treba prilagoditi parkurjem [točno določeno zaporedje omejenega števila ovir, ki ga je treba odjahati v določenem tempu], ki so z leti postajali čedalje težavnej-

ši.« S takšnimi spremembami nedvomno želijo zvišati nivo in povečati zanimivost tekmovanja, hkrati pa z njimi povzročajo negativne posledice, zlasti za same konje.

GLOBAL CHAMPIONS TOUR

Galopske dirke v Dubaju so v konjeniškem svetu zelo priznane, a še prestižnejši je Longines Global Champions Tour, sklop tekmovanja z desetletno tradicijo, ki na svoja prizorišča vsako leto povabi 30 najboljših jahačev na svetu. Tekmovanje so na pobudo nekdanjega olimpijskega zmagovalca Jana Topsa ustanovili leta 2006. Na televizijskem programu Eurosport ste si lahko v letu 2016 od aprila do novembra 15-krat ogledali boje med olimpijskimi in svetovnimi prvaki za ultimativen naslov prvaka, ki so potekali tudi v Miamiu, Šanghaju, Ciudadu de Mexico, Cannesu, Dunaju in Rimu ter se na prvo novembrsko nedeljo končali v Dohi, kjer je z dvakratno zmago slavil Šved Rolf-Göran Bengtsson in osvojil Longines Global Champions Tour Grand Prix 2016. Kot priča že samo ime prestižnega tekmovanja, je glavni sponzor urarska znamka Longines, ki tekmovalcem za nagrado namenijo več sto tisočakov evrov. Svoj sponzorski delež prispevajo tudi Massimo Dutti, Gucci, BMW in Audi, v tekmovalnih vrstah pa so tudi dekleta bogatih očetov: Athina Onasis, Georgina Bloomberg, Jessica Springsteen, Sofia Abramovič in Jennifer Gates. Konjenišтво je pač (tudi) svet prestiža.

Longines Global Champions Tour v Miamiu

MARIA MORGAN

V sedlu

FOTO MIGUEL A. MANRIQUE

Takole se je 27-letna Maria s Floride prelestno nastavila objektivu sredi v mehiškem Cancunu. Se strinjate, da se lepa ženska ne poda le k avtomobilskim 'konjem', ampak tudi k naravnim? Če je le žrebec, ki ima vajeti v rokah, pravi ...

Miss februarja

PLAYBOY

PLAYBOY

Maria Morgan

MARIA MORGAN
7. marec 1989, Florida
168 cm ■ 54 kg ■ 80-63-96

PLAYBOY

Varieté

Donald Trump po prihodu v Belo hišo prejme pismo iranskega predsednika. Previdno ga odpre in na svoje presečenjenje v njem najde list papirja s šifro: 370HSSV 0773H. Malce se zmede, razmisli in sporočilo pošlje FBI, ki pa sporočila ne zna dešifrirati. Zdaj predsednik že jezen pošlje sporočilo agencijama CIA in NSA, toda ti dve navkljub vsem milijardam dolarjev ne moreta razbrati, kaj mu sporoča iranski predsednik. Na koncu da Trump sporočilo prebrati svoji dragi ženi Melaniji, ki podprta z vso svojo slovensko brihtnostjo takoj reče: »Dragi, sporočilo si držal obrnjeno na glavo ...«

Na ljubljanski troli se mularija posede na sedeže, rezervirane za starejše, in dedku s palico, s katero glasno štorklja po avtobusu, ne odstopi sedeža. Mladci ga preprosto ne jebejo, eden se mu še posmejuje: »Dedek, če bi dal gumo na vrh palice, ne bi bil tako glasen.«

Dedek mu odgovori: »Ej, sinko, če bi si tvoj oče dal gor gumo, bi jaz zdaj sedel na tvojem sedežu.«

Žena se pozno ponoči sredi tedna vrne s službene poti, tiho odpre vrata spalnice in izpod rjuhe zagleda štiri noge. Zmrača

se ji pred očmi, zagradi bejzbolsko palico, ki je vedno za vsak slučaj za vrati, in začne tolči z njo ... Izčrpana odide v kuhinjo po kozarec vode, da pride k sebi po šoku. V kuhinji doživi nov šok, ko za mizo zagleda svojega moža, ki pije pivo. On ji reče: »Tvoja ta stara sta naju prišla obiskat in sem jima prepustil najino zakonsko posteljo. Pojdi ju pozdravit ...«

Sin pride domov z negativno oceno pri slovenščini. Ata je čisto zgrožen, nakar zabrusi sinčku:

»A veš, kakšna je razlika med Dostojevskim in menojo?« Sin nima pojma, pa ga ata razsvetli:

»Dostojevski je *Idiota* napisal, jaz pa sem ga naredil!«

Skozi Moravce se pelje znan slovenski politik in tam zagleda spomenik. Ustavi in vpraša mimoidočega:

»Kdo je to?«

»To je Jurij Vega.«

»Aha, to je tisti, ki je napisal *Desetega brata*!«

»Ne, tega je napisal Josip Jurčič.«

Politik pritisne na plin in razmišlja:

»Čudno, čudno, *Desetega brata* je napisal Jurčič, spomenik pa Vegi ...«

EU: Čeferin, predsednik Fife.
ZDA: Melanija, prva dama Bele hiše.
Vesolje: Pahor, mister Univerzuma.

Čigav internet imate in kako ste zadovoljni?
Sosedov. In zelo sem zadovoljen!

Misijonar uči domorodce svojega jezika.
Pridejo do drevesa:

»Temu se reče drevo.«

Poglavar in vsi drugi ponovijo: »Drevo.«

Pridejo do skale:

»To je skala.«

Vsi ponovijo: »Skala.«

Misijonar je navdušen nad rezultati, tedaj pa

zagleda v grmovju dva sredi divjega seksa.

»To je vožnja s kolesom.«

Poglavar pogleda v grmovje, vzame kopje in pokonča moškega, ki je bil na ženski.

Misijonar jezen okara poglavarja in zagrozi da ne bo več poučeval, če se bo to še dogajalo.

»Ta, ki sem ga pokončal, se je vozil z mojim kolesom.«

LEMA RACING

ZAPELJI SE S PRAVIM DIRKALNIKOM!

TEKST TINA TORELLI
FOTO DOMEN HROVATIN

V prednovoletnem času sem odšla v Kamnik, kjer ima delavnico ekipa Lema Racing. S svežim Playboyevim koledarjem v darilni vrečki. Vsaj pri mehaniku sem vedno dobila popust, če sem se na vratih pokazala s svežnjem seksi lepotic ...

Lema Racing seveda nisem prišla po popust, temveč po članek o dirkanju za vse vas, ki me že vse

od lanskega julija, ko smo se tudi novinarji iz naše založniške hiše udeležili čisto prave dirke v organizaciji ekipe Lema Racing, sprašujete, kako naj si zagotovite sedež v dirkalniku, kako naj izkusite pravo dirkanje. Redko kdaj mi je zaradi članka, ki sem ga izlila na strani Playboya, telefon toliko zvonil.

»Neumen moraš biti!«

Šef ekipe Lema Racing Mirko Marinšek ali Miro ali Lema, kot želite, je kot svež

val energije. Brez dlake na jeziku sva eno rekla na temo dirkanja v Sloveniji ter o možnostih, ki jih ima dirkaški navdušenec, ki ve, da ne bo nikoli Petter Solberg, se mu pa zdi, da bi se znal peljati hitro ... na dirkališču. No, jaz sem se zabavala, tako v družbi ekipe Lema, kot na dirki, ki jo je omenjena ekipa organizirala na Grobniku, in seveda vse lepo in dobro in hitro (kot se za čas, v katerem pišem članek, tudi spodobi) privoščim tudi vam. Lahko izbirate med različnimi tipi dirkalnikov, različno minutažo ter sedežem - vozniki, sovozniki - in ja, uresničite si lahko tudi mokre sanje o tekmovanju na čisto pravi dirki. Trenutno je ekipa Lema veta v dokončanje dirkališča Gaj v Crkljah pri Krki. Zakaj si je Mirko Marinšek "nakopal" še ta projekt? "Preprosto ne gre, da bi dirkača iskal prek oglasa. Naj rečem, da iščem voznika, ki ima sto tisoč evrov in ga prijavim na dirke? Ne, najprej je treba narediti bazo voznikov in prav zato potrebujemo dirke nižjega ranga, da bom med stotimi našel pet voznikov, ki bi bili pripravljeni tekmovali na nivoju državnega prvenstva ali mogoče še višje na evropskem nivoju. Skupaj z panožno zvezo za avtošport AŠ2005 izvajamo akcijo RACESTAR vsako leto za novince. Na teh dirkah seveda vedno zmaga hitri talentirani voznik, ki je brez proračuna za sezono. Treba bo narediti sklad sponzorjev, da bo mogoče črpati sredstva za te voznike, kot se to dela v Angliji (Racing step foundation) ali v Franciji. Zdaj je pomembno, da imamo dirke, na katerih bomo ločili zrno od plev." pove zanesenjak, vizionar in nemalokrat spričo slovenski razmeri tudi dirkaški mecen Miro in si mane zašmirane roke.

Za navadne smrtnike

Pa dirkanje za privatnike? Za nas, navadne smrtnike, ki cedimo slino po "zaviti cesti brez hitrostnih omejitev"? Vržem karte na mizo, saj je to tisto, zaradi česar me je na teren konec koncev poslal moj urednik. "Da ne bi ti napisala v Playboy, da tu iščemo dirkače! Gremo počasi. Najprej je treba povedati, da si z našo pomočjo lahko vsakdo uresniči sanje o vožnji s pravim dirkalnikom na enem od evropskih dirkališč. Ponujamo veliko različnih opcij, tudi team buildinge, track day-e, samostojne vožnje in sopotniške izkušnje. Vesela novica je, da bo vse to od marca dalje mogoče tudi v Cerkljah.

Domače dirkališče ...

Dirkališče Gaj-Cerklje na Dolenjskem je za človeka, ki ima zavirljiv voznik park dirkalnikov, pomemben projekt. "Tako je, velika stvar je to. Seveda smo motivirani in dobro vemo, zakaj smo zavirali rokave in ponudili pomoč pri dokončanju objekta, ki že ima

nov asfalt položen. Če bomo tam imeli voznik park desetih dirkalnikov, bomo ogromno prihranili s premiki po Evropi. Vsakič, ko se odpeljemo s tega dvorišča, sem ob tisočaka, in tako ne gre več." iskreno pove šef ekipe Lema Racing.

Naslednje vprašanje, ki se zastavi, je, ali bi dirkališče lahko bilo rentabilno. "Ah kjel!" ustrela Miro. "Ni šans! Ravno je Adria prijavila bankrot, prav tako Franciacorta in še marsi-

ly Ronde, sem bi pripeljali italijansko ligo, naredili še kakšno klubsko ... Mi se bomo vsekakor potrudili, da bo dirkališče zaživel.

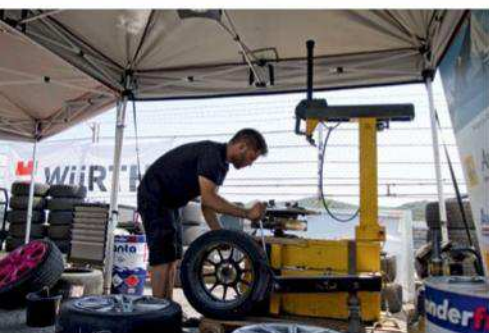
Njegova pot

Z zanimanjem opazujem nenavadnega človeka, ki nosi srce na dlani in z mano deli več, kot marsikateri sogovornik. Kakšna je bila njegova pot? "Študiral sem kemijo, več let varil plastiko, nato pa se v največji krizi, ki je usekala,

Mirko Marinšek ima dirkanje v krvi, v srcu, v glavi in za nohti! Neprespane noči si deli z ekipo mehanikov, ki bi jih bila vesela vsaka najboljša dirkaška ekipa na svetu.

katera manjša pista, kjer ni velikih tekmovanj in si zato dirkališče ne izbere prave cene. Nam gre za dirkanje, za to, da bomo lahko uporabljali progo. Zanima me prav to, kar bom tu dobil povrnjeno v naravi. Seveda načrtujem, da bomo tu izvedli kakšno dirko Ral-

odločil, da bom izposojal dirkalnike. Sin je takrat vozil Formulo Renault 2.0, cela družina je živela za dirkanje, in tako sem si še jaz kupil prvi dirkalni Clio. Sinova sezona je bila tako draga, da sploh ne vem, kje sem dobil denar. Delal sem kot norec in z pomočjo zvestih po-

krovitelj Glaso in Metal Profil spravi skupaj denar za dve sezoni formule. V žepu nimam ničesar in žena me večkrat vpraša, zakaj toliko delamo, denarja pa nič. Imamo stroje, imamo izkušnje, živimo in se pripravljamo na naslednjo sezono. Zdaj imamo v delu Mercedes A za Boštjana Avblja, s katerim bomo napadli ETTC, in to bo naš odgovor velikim, ki nas še vedno podcenjujejo. Že zdaj vem, da me bodo ustavili, če bomo prehitri, a jim bom vsaj pokazal, koliko smo vredni."

In potem? Miro je imel prvi dirkalni avtomobil ... "Kar začel sem. Imel sem en avto in štiri stranke. Iz tega je nastal vozni park, ki ga vidiš zunaj. Ko imaš več dirkalnikov, rabiš tovornjak. Ta postane premajhen, saj vidiš, da zgubljaš denar, ko naenkrat lahko pelješ samo štiri avtomobile. Potem pa kar rasteš in rasteš. Vse, kar zaslužiš, vložiš v razvoj. Zdaj nas je v ekipi sedem, in vse, kar lahko rečem, je, da bi si boljše ekipo težko želel. Fantje so strastno predani skupnim ciljem, sprejeli so delo brez urnikov, zdržijo

vse dolge poti, ko spimo en po drugem in bi si šli na živce, če bi vsi delali le za denar. Če se pelješ tri tisoč kilometrov daleč na dirko, kjer boš mogoče v celem vikendu odspal le nekaj ur, moraš imeti okrog sebe popolne norce. Popijemo veliko kave in pojemo veliko sladoleda. To je naša skrivnost."

Paradni konj

Med vozniki kot so Fabio Mota, Ivan Pulič, Igor Stefanovski, ki so skrbeli in še skrbijo za dirkaški prestiž ekipe, je tudi Vrhničan Boštjan Avbelj, že drugo leto zapored zmagovalec pokala ESET V4, ki je v svojih prvih dveh sezonah pokazal izjemen občutek za vožnjo na limitu in ga imajo zmage rade. Miro pohvali Boštjanov donos do dela. "Danes je petek, sem bo prišel ob štirih in delal do ponedeljka zjutraj, ko bo šel spet v svojo službo. Takšnih je malo. Če imaš v ekipi zmagovalca, se nate vsi popajo in si mislijo, da imaš top ekipo, ki zna dobro pripraviti avto. Če se hočeš postaviti na dirkaški zemljevid, moraš imeti hitre vo-

znike. V evropskem prostoru nas vsi poznajo, vejo, da smo oranžnobeli in nas je povsod zadosti. Vejo, da smo z avti nenormalno veliki, kot ekipa pa zelo majhni ampak neuničljivi in pripravljeni delati cele noči, da se popravi karambol. Pred par leti smo bili hudi, ko smo zmagovali v prvenstvu World series by Renault v Eurocup clio in zdaj je naš cilj, da se vrnemo na pota stare slave. Pomembno je, da vztrajamo ne glede na vse. Nehati ne morem. Tudi nočem. Da pa bi tu v Sloveniji lahko naredil velike stvari, se ne slepim več. Marsikaj bi se dalo, a ni volje, ni pomoči, ni timskega dela. A kot sem rekel: to dirkalske bo živelo in dirkanje v Sloveniji bo preživelo."

Pogovor se konča v delavnici s fanti. V zraku je stari dobri vonj po švasanju in hlapih, zato se ne ve točno, zakaj točno tu razsaja sumljivo dobra volja. Zaenkrat še oguljeni Mercedes A bo konkurenci naslednje leto zaprl usta, samo še Boštjana Avblja počakamo ...

Vi pa obiščite stran www.lema.si in si rezervirajte svoj sedež v dirkalniku! Priporočam.

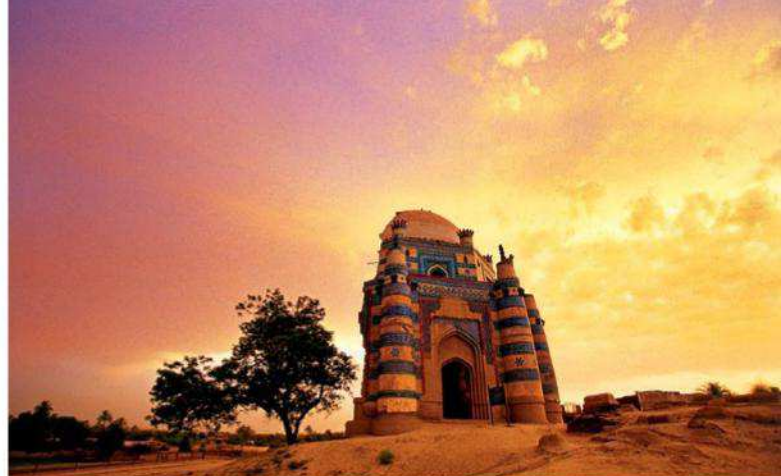
DUH ČASA

Popotniškem razem v slovo

TEKST & FOTO ALEŠ BRAVNIČAR

Minili so časi, ko se je v teh krajih živelo počasi in kamor je bilo zelo lepo iti. Zdaj jih pestijo vojna, terorizem, uporniške skupine ali pa absolutistični vladni nadzor. Ekskluzivno vam predstavljamo osem nekoč zelo zaželenih dežel po popotniškem izboru Aleša Bravničarja, kamor skoraj zagotovo še lep čas ne boste odšli na dopust.

Pakistan

Dežela, ki je polovico svoje kratke zgodovine (neodvisnost je dosegla leta 1947) doživljala zgolj vojaške prevrate, je pravi biser etničnih skupin, ki živijo v krhkem sožitju na ogromnem teritoriju, ki mu pravijo Pakistan. Štirideset odstotkov južnega dela države, ki na zahodu meji na Afganistan, na zahodu pa na prav tako problematično pokrajino Sind, se imenuje Balučistan. To je, podobno kot naš Balkan, pravi sod smodnika s svojo osvobodilno vojsko (BLA) in nenapisanimi zakoni, divja provinca, polna plemen z najrazličnejšimi temačnimi interesi, pa tudi glavna arterija prekupčevanja s poceni iranskim bencinom, orožjem, drogo in ljudmi. Ko tukaj počti (in vedno se zaplete le okoli treh stvari – denarja, žensk in zemlje), počti glasno. V plemenskih provincah Pakistana, ki v svojih nedrih bojda kalijo največje teroriste tega sveta, je namreč car tisti, ki ima večjo pištolo od svojega soseda. Vedno več terorističnih napadov, bombardiranj in oboroženih ropov je dovolj velik razlog, da je stara hipijevska kopenska pot iz Evrope v Indijo v danem trenutku močno ovirana in odsvetovana.

Sirija

Kaj napisati o Siriji, česar ne morete prebrati iz dnevnega časopisja? Še ne tako davno čudovita dežela, kjer so kot svetovna posebnost v izbranih vasicah maše potekale celo v aramejščini, bojda Jezusovem rodnem jeziku, kjer je Lawrence Arabski izjavil, da je bil Krak des Chevaliers največičastnejši in najbolj občudovanja vreden križarski grad na svetu, in kjer so ozke ulice Alepa pod citadelo skrivale pravi zaklad kultur in blaga, je danes v popolnem razsulu. Česar niso uničili potresi, križarji, Mongoli ... je odnesla sedanja krvava vojna, ki traja že pet let in ki je po mnenju nekaterih začetek zloglasne tretje svetovne vojne. Torej gre v resnici za spopad interesov velikih sil, ki jim je očitno malo mar za mirno sobivanje ljudi.

Mali

Po tragediji v hotelu Radisson in uničenju mističnega Timbuktuja je celoten sever Malija – kar več kot polovica ozemlja te čudovite afriške države – območje, za katero so številna ministrstva za zunanje zadeve po svetu razglasila rdeči alarm za popotnike. Timbuktu, Kigali, Gao, Mopti in Segou so območja, ki se jim morate na široko ogniti, če vas pot slučajno zanese tja dol pod Mavretanijo. Sever Malija so namreč leta 2012 zavzeli islamistični borci, povezani z Al Kaido in kljub vladni čistki, ki je s pomočjo francoskih sil sledila na začetku leta 2013, ostaja območje nad Moptijem sila nevarno. Bombardiranja in oboroženi napadi se povsod vrstijo še danes in deželo z nekoč četrtilijona obiskovalcev na leto danes obišče le še nekaj tisoč radovednih turistov, ki se združujejo v njenih varnejših predelih.

Turkmenistan

Država, ki jo je njen prvi avtoritarni predsednik Saparmurat Nijazov, 'oče vseh Turkmenov' Turkmenbaši, glamurozno oklical za 'novi Kuvajt', se bohoti z zloščeno marmorno prestolnico Aškabad in umetno speljano reko, ki teče skozi to do potankosti zmanikirano puščavsko mesto, večina prebivalstva pa živi pod mejo revščine na sila nerodoviti zemlji, ki je bila nekoč v celoti odvisna od agrarnega sistema Sovjetske zveze. Turkmenistan, po svobodi govora in človekovih pravicah odrinjen na rep lestvice nekam med Severno Korejo in Eritrejo, se na vse pretege trudi, da bi bil videti večji od življenja samega, a mu to ne uspeva ravno najbolje. Njegov trenutni naslednik Gurbanguly Berdimukhamedov, po poklicu zobozdravnik, zvesto nadaljuje kult osebnosti Turkmenbašija, celo do te mere, da je dal zamenjati njegove kipe in izbrano ikonografijo s svojimi. Na televiziji se pojavlja sam in telovadi v prazni telovadnici. Ali pa kolesari na dirki in si ga nihče ne upa prehiteti. Po vzoru svojega predhodnika, ki ga je nasledil leta 2006, si je nadel celo vzdevek Arkadag, 'prijatelj in zaščitnik'. V Aškabadu so kamere na vsakem koraku, policija na vsakem vogalu in čez pretežno prazne ulice pod megalomanskimi novimi bloki se težko premikate brez stalnega nadzora. Tudi izveliči fotoaparata je pravi podvig. Internet je sicer na voljo vsakemu, a je strogo nadzorovan, poleg tega pa priključek stane nekaj tisoč evrov, za deskanje po svetovnem spletu v redkih kibernetičnih kavarnah pa morate kot tujec predložiti potni list.

Nevarni deli Kavkaza so danes od Gruzije odcepljena provinca Abhazija, ki so jo pod svoje okrilje vzeli Rusi, ter severne regije Gruzije, ki ležijo blizu Čečenije.

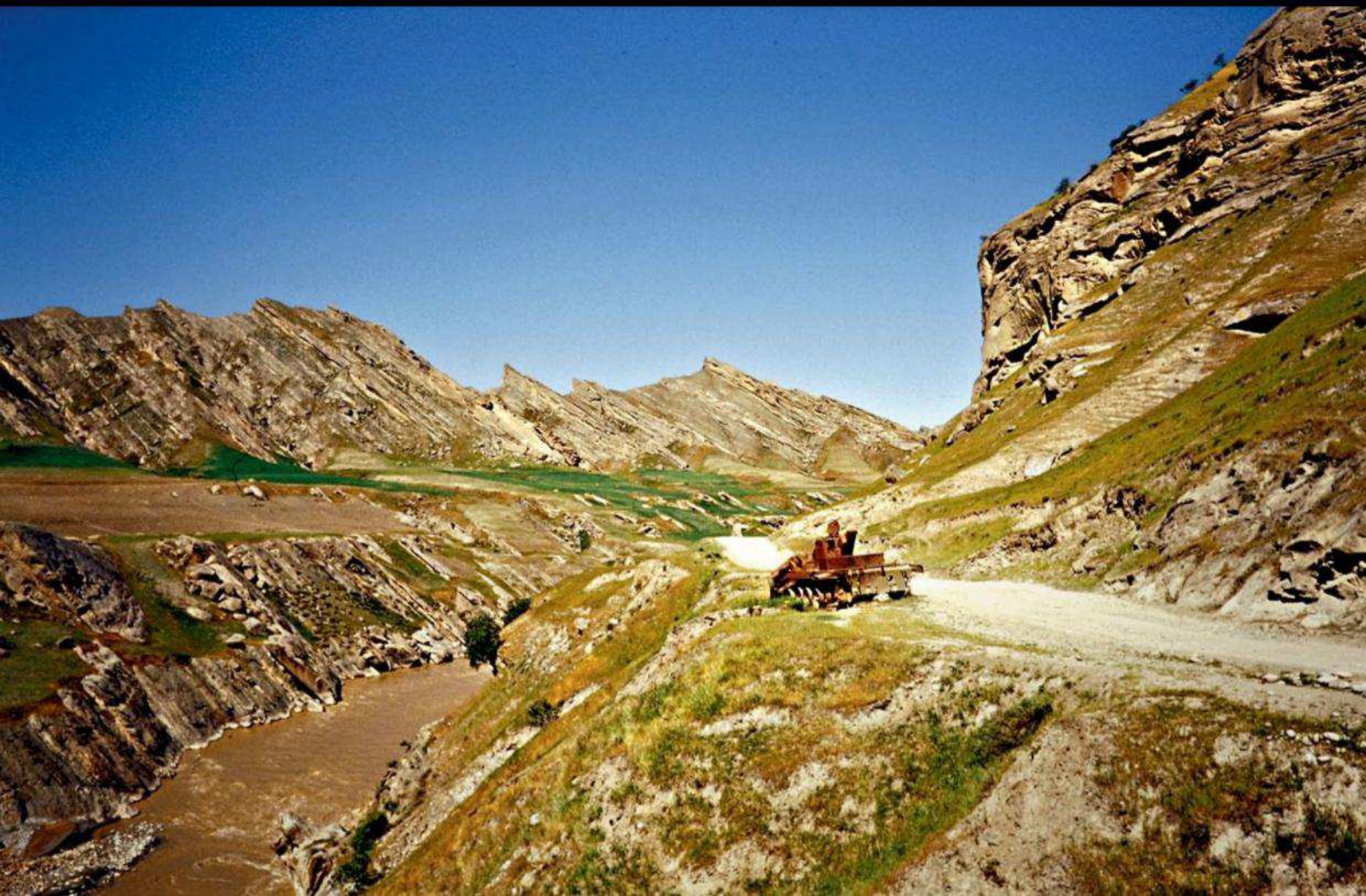
Medtem ko se je armenski in azerbajdžanski Kavkaz po krvavi vojni v Gorskem Karabahu umiril, so ostali črni spomini. Madad, ki se ukvarja s prevozom redkih turistov in vodke, čokolade, moke ter pšenice iz Qube v Xinaliq, najbolj odročno vasico Azerbajdžana, se spominja dogajanja v vojni, v kateri se je bojeval proti Armencem v Gorskem Karabahu. »To so živali. Videl sem, kako so mučili ženske in jim rezali trebuhe pri živem telesu. Potem so natikali otroke na kolesa.« V Azerbajdžanu skoraj ni družine, ki ne bi tako ali drugače čutila posledic vojne, ki je trajala do leta 1994. Toda nevarni deli Kavkaza so danes od Gruzije odcepljena provinca Abhazija, ki so jo pod svoje okrilje vzeli Rusi, ter severne regije Gruzije, ki ležijo blizu Čečenije. V Svanetiji po 20 ali 25 družin sestavlja klane, ki nenehno obravnavajo med seboj in kruto odgovarjajo na najmanjše provokacije. Seveda se koljejo tudi znotraj klanov, med sosedi, celo v družinskem krogu. 'Oko za oko, zob za zob' je v gorah Svanetije še vedno obvezen del vsakdana. Vsake toliko se tam gori znajde nekaj Čečenov, ki jim je kalašnikov enako pomembna dobrina kot doma hladilnik. Tudi v soteski Pankisi, do koder prihaja kar nekaj poveljnikov ISIS, je savdski islamski fundamentalizem zelo priljubljen. Gruzijška vlada le s težavo v svojo družbo integrira deset tisoč potomcev Čečenov, ki prebivajo na tem delikatnem kavkaškem sodu smodnika, ki tli vse od 16. stoletja, ko se je začelo rusko osvajanje Kavkaza s kozaškimi pohodi in s tem tudi trpljenje kavkaških ljudstev.

Afganistan

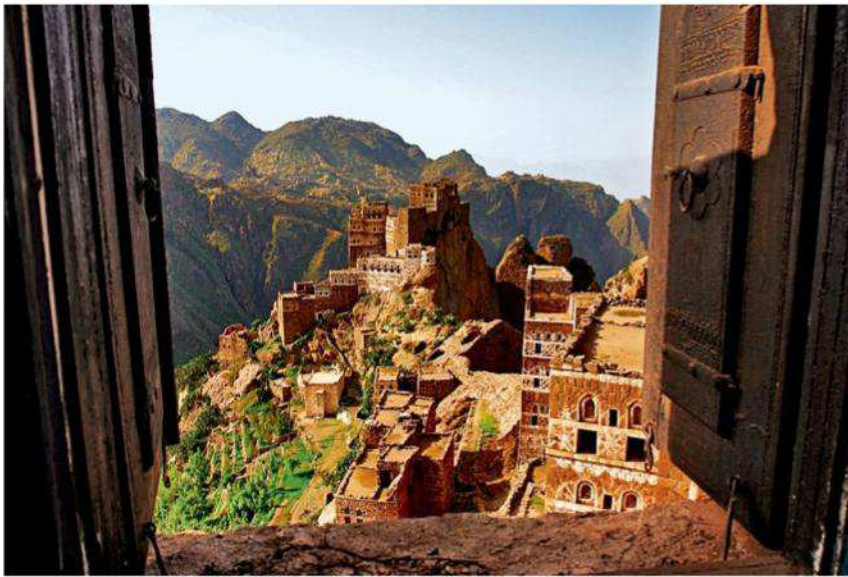
Stlačen na eno najbolj strateških pozicij svilne ceste je gorati in plemenski Afganistan v svoji nesrečni sodobni zgodovini kar naprej padal pod kremplje kolonizatorjev. Po padcu kralja na začetku sedemdesetih let 20. stoletja, ko je bil Afganistan pravi hipijevski paradiz in odlična postojanka na prekrasni kopenski poti v Katmandu, je leta 1979 v deželo vdrla Sovjetska zveza in se spopadla z mudžahidi. Po desetih letih se je Rusija umaknila in zapustila na stotine tisočev mrtvih in državo v razsulu. Čez pet let so se na oblast začeli vzpenjati barbarski Talibani in državo pahnili v srednji vek. Oktobra 2001 so napadle še ZDA in začele svojo vojno proti terorju. Po nedavnem, hm, umiku ZDA deželo pestijo kronična nestabilnost, stalni konflikti znotraj plemen (lokalne frakcije imajo svoje mini vojske), trgovanje z drogami in terorizem. Vlada ima zunaj Kabula zelo malo moči, Afganistan je ena najbolj revnih držav na svetu. Plemenski poglavarji, ki jih je pri bojevanju proti Talibanom podpirala mašinerija ZDA, nadaljujejo vladavino terorja na svojih ozemljih, predvsem pa lastnoročno nadzorujejo nadvse donosno trgovino z opijem, ki je osnovna surovina za heroin in ki tudi s prihodom ZDA oziroma NATA v to deželo ni upadla, ampak se je dejansko še bolj razcvetela. V Afganistanu kljub vsem prepovedim gojenja maka pridelajo 90 odstotkov svetovnega opija. Potovanje med Paštune in v nedrje neverjetne naravne lepote ene najbolj nerazvitih držav na svetu je sicer vrhunec sleherne poti po svilni cesti, a zelo verjetno je, da bo ta pot vaša zadnja.

Alžirija in Niger

Enajst let državljanske vojne, zgodovina samomorilskih napadov in teroristična bombardiranja so na največji (po razpadu Sudana na dva dela) afriški državi Alžiriji pustili neizbrisen pečat. Danes je problematična celotna južna Alžirija (in večji del nigrske puščave) ob meji z Malijem in Mavretanijo ter njen celoten vzhodni del ob meji z Libijo in Tunizijo. To je hkrati tudi njen najbolj čudovit del, saj so prenekateri popotniki odrinili na dolgo pot čez Saharo do nigrskega Tenereja, da bi videli *L'Arbre du Ténéré*, najbolj samotno drevo na svetu, ki ga danes žal ni več. Prav tukaj, v alžirski in nigrski puščavi, se ni dobro izgubiti, saj lahko traja več dni, da prikukaš na plano kje bogu za hrbtnom ali, še huje, na napačni meji. Poleg vsega tod potekajo glavne puščavske tihotapske poti skozi nikogaršnje ozemlje, do zob oboroženih fantov s polno naloženimi kartoni marlbora in wild turkeyja pa pri stampedu sto na uro ne zanimajo tvoje koordinatne zablode in skrbi. Vsaka tovrstna napaka je lahko usodna.

Jemenu

V Jemnu si se med ulicami in tisočletnimi stavbami iz blata sredi starega dela Sane lahko kadarkoli sprehajal ob štirih zjutraj, pa ni bilo nikakršnih težav. Z izjemo nekaj delov dežele je bilo potovanje po Jemnu varno. To je bila ena najlepših izkušenj, ki si jo lahko doživel kjerkoli v Arabiji. Toda trgovanje z orožjem in lakomnost po kapitalu je prevladala – Savdska Arabija si požrešno želi dostopa do Indijskega oceana, ZDA pa nočejo iz svojih krempljev izpustiti priložnosti za nadzor Adenskega zaliva, ki je ena najpomembnejših poti za prevoz tovora in seveda nafte na svetu. V Jemnu so tako ustvarili umetne napetosti med šiiti (Hutiji) in suniti (za katere se bojuje tudi frakcija Al Kaide), za reševanje sporov se tukaj uporablja izključno le še orožje. Vojna se zaostruje in širi, država pa se vse bolj pogreza v popoln kaos.

Humanitarne pomoči je potrebnih kar 80 odstotkov državljanov nekoč čudovite Arabie Felixe, se pravi 'Srečne Arabije', po čemer je nekoč davno slovel vzhodni, danes puščavski del Jemna. Zločine izvajata, sodeč po medijskih poročilih, obe strani, tako uporniki kot vladne sile, največ žrtev pa je med civilnim prebivalstvom, saj Savdska Arabija z letali bombardira pogrebe, tržnice, prireditve in javne površine. Od začetka vojne marca 2015 konfliktu ni in ni videti konca.

KATIE STEINER

Ledena erotica

FOTO FLORIAN LOHMANN

Nemka Katie ima rada lateks in
moške z neomejeno domišljijo ...

JUMEIRAH AL NASEEM

KO ŠE ARABSKI PLEJBOJI OBMOLKNEJO

TEKST NINA OREL

FOTO ARHIV HOTELA MADINAT JUMEIRAH AL NASEEM

Jumeirah Al Naseem, nova oaza razkošja v Dubaju, je edinstven preplet tradicionalne arabske kulture in sodobnega oblikovanja.

Na obali Dubaja, enega najbolj vznemirljivih obmorskih vele mest na svetu, ki se že 20 let nezadržno razrašča na vročih puščavskih tleh Arabskega polotoka, se je v preteklem desetletju razvilo pod okriljem hotelske verige Jumeirah mesto znotraj mesta – Madinat Jumeirah. Eden njegovih najbolj razpoznavnih znakov – Arabsko letovišče Dubaja (Arabian Resort of Dubai), ki je poklon izvirni arabski kulturi, prepleteni z elementi sodobnega Dubaja, je nedavno dobil novo pridobitev – hotel Madinat Jumeirah Al Naseem. Njegovo odprtje 1. decembra 2016 je obenem pomenilo tudi konec gradnje Madinat Jumeirah, enega najbolj razkošnih turističnih središč na svetu, ki združuje številne butične hotele, prestižne počitniške vile, enormen konferenčni center,

SVEŽ VETER V LUSKUZNEM TURIZMU

Al Naseem je prinesel v Dubaj svežo energijo in blišč. S prepletom arabske kulture in modernega oblikovanja ter z intimnejšim pristopom k malce zahtevnejšemu gostu je v Dubaju začrtal nove smernice v razvoju luksuznega turizma.

plesne dvorane, toplice, lepotne in fitnes centre, amfiteater z več kot tisoč sedeži, številne restavracije, bare, vodne zabaviščne parke in zelene vrtove, ki se razprostirajo vzdolž dolge peščene obale smaragdno zelenega Arabskega morja.

OAZA PRISTNOSTI SREDI SINTETIČNEGA DIZNILENDA ZA ODRASLE

Hotel Al Naseem (arabsko 'nežen morski veter') se ponša s prepletom tradicionalne arabske kulture in modernim oblikovanjem, s čimer prinaša svež in intimnejši pristop k malce zahtevnejšemu gostu v sicer precej bombastično zastavljeni dubajski turistični ponudbi. Ta ponudba je spretno zasnovana tako, da zadovoljuje čim širše množice vseh na-

rodnosti, starosti, interesov, želja in preferenc z nenehno novimi tehnološkimi, arhitekturnimi in turističnimi čudesi. Dubaj je tudi mesto presežkov – v njem stoji 828 metrov visoka Burj Kalifa, najvišja stavba na svetu, ima najdražje letališče na svetu, Dubai World Central International Airport, tri največje otoke na svetu, ki so jih zgradile človeške roke, Palm Jumeirah Islands, Dubai Mall, ki je s 1200 trgovinami najbolj priznanih oblikovalcev največji in najdražji nakupovalni center na svetu, znotraj katerega so postavili, drsališče in največji notranji akvarij s tropskimi ribami na svetu (občutek, ko v vas bolščijo mante in morski psi, ko stojite pred njimi s plastično vrečko iz trgovine, je nadrealističen). Četudi se zato Dubaja drži po mojem mnenju po kri-

vici malce slabšalni vzdevek diznilend za odrasle, je s svojimi dizajnerskimi štrclji, kot sem poimenovala nebotičnike, ki sem jih s skoraj otroškim navdušenjem občudovala v času svojega poslovno-turističnega obiska v Združenih arabskih emiratih, zasnovan zelo stilsko in premišljeno. Čeprav je Al Naseem s svojim back-to-the-roots konceptom videti rahlo vintidž, se prav s tem pridihom čistiljivosti imenitno staplja s preostalim, skoraj sintetično poštirkanim delom Dubaja v ubrano celoto.

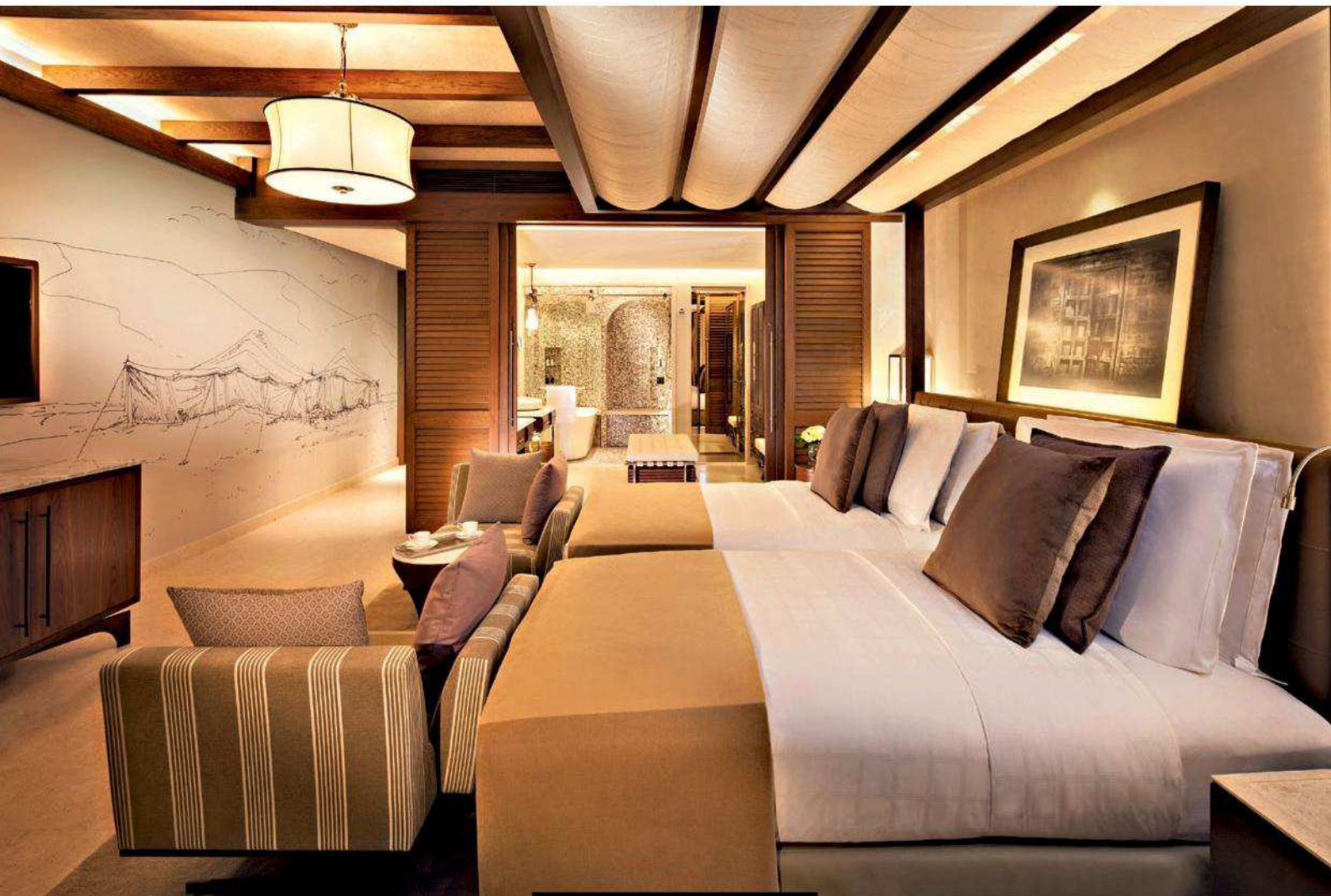
... KJER ZA VAS USTAVIJO TUDI ČAS!

S hotelom Al Naseem namreč lahko odslej pridejo na svoj račun tudi vsi tisti počitniški sladokusci, ki si želijo več zasebnosti, tišine in nepo-

TUDI ČOFOTANJE NAJ BO RAZKOŠNO

Prostorne kopalnice, ločene tuš kabine, džakuziji in sodobno elektronsko upravljanje vsega, kar se lahko premika ali odpira. Premišljeno zasnovano razkošje, da lahko še presenetijo ali zadovoljijo nekoga, ki ima že vse ...

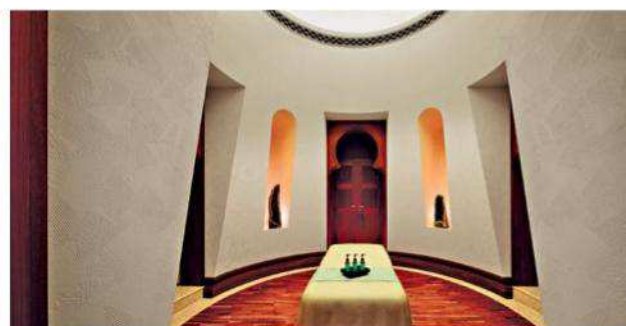
387 SOB IN 43 PROSTORNIH SUIT
Med suitami sta dve predsedniški in ena kraljevska na samem vrhu hotela. Pri notranjem oblikovanju so bile navdih puščavske sipine, modro nebo, morske korale in beduinska tradicija.

srednega stika z naravo. Najnovejša 'palača razvajanja' v okviru verige Madinat Jumeirah je – v nasprotju z večino drugih zgradb v Dubaju, ki kot betonski falični simboli tekmujejo med seboj, katera je večja – precej nizka, saj ima le štiri nadstropja, razteza pa se vzdolž morske obale. Enakomerni šum valov se razlega skozi prostorne sobe in razkošne suite z velikimi terasami in balkoni, ki se skoraj neopazno stapljajo z vrtovi iz palm, skrbno negovanih zelenih trat in manjših ličnih bazenov, namenjenih izključno odraslim. Mejo med notranjostjo in zunanostjo spretno brišejo tudi velika steklena okna, ki ponujajo pogled na bližnji Burj Al

Arab, ikonični hotel v obliki jadra, ki se edini na svetu se ponaša s sedmimi zvezdicami in najvišje ležečim odprtim teniškim igriščem na svetu – in ta vsak zvečer zaživi v igri pisanih luči na njegovem pročelju ...

... IN KAKO POTEŠITI RAZVAJENE PLEJBOJE?

Čeprav je Al Naseem oaza miru, vode in zelenja sredi betonske puščave, pa se Arabci še predobro zavedajo, da bi hotel težko odlično tržili, če ne bi bil le lučaj oddaljen od živahnega utripa arabske tržnice Souk Madinat Jumeirah, narejene po tradicionalnem vzoru, konfe-

renčnega centra Madinat Conference Center in enega največjih zabavišnih vodnih parkov na svetu Wild Wadi Waterpark. In kaj se zgodi, ko se vsega naveličani plejboji prenaejo tišine in razvajanja z masažami v vrhunskem Talise SPA in wellness centru? Jah, premaknejo se v eno izmed devetih sanjsko opremljenih zunanjih restavracij v okviru Al Naseema, kjer se lahko naprej prenaejajo – tokrat s kulinarinimi dobrotami z vsega sveta. In potem sklene večer bodisi s kajenjem šiške in koktajlom v enem izmed številnih barov na hotelski plaži bodisi z nastopaško, polže počasno vožnjo v

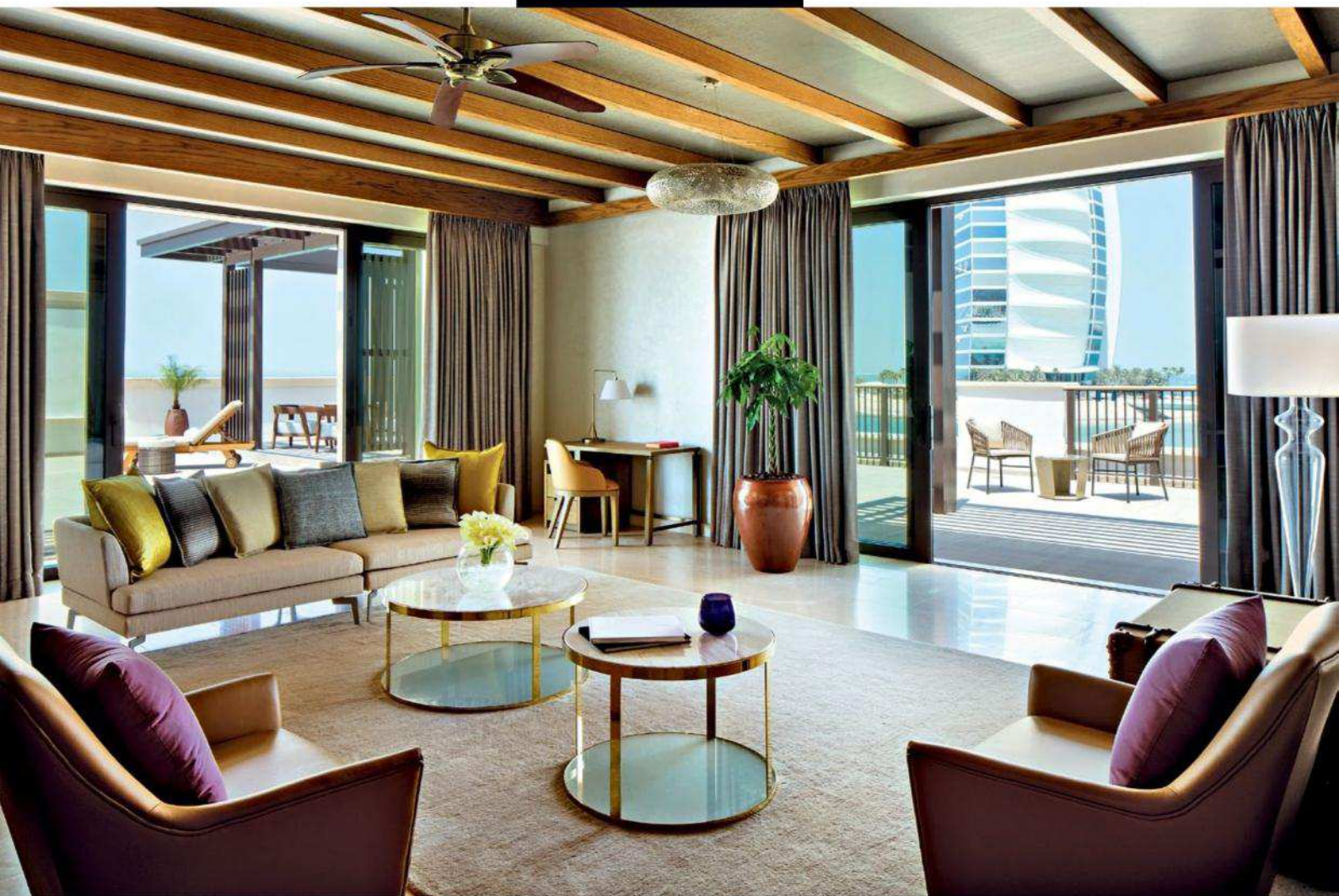
OAZA RAZKOŠJA IN MIRU

Šum valov se razlega skozi razkošne suite in sobe z velikimi terasami in balkoni, ki se skoraj neopazno stapljajo z vrto iz palm in skrbno negovanih zelenih trat.

svojih ferrarijih po tlakovanih ulicah Dubai Marine. Njihovo čakanje, da bi kakšna fukotožna riba vendarle zagrabila za vabo, je tako očitno, da ta njejejdž paritveni ples ob tem izgubi še zadnji promil svojega že tako zelo vprašljivega erotičnega naboja.

OD SPREVRŽENEGA RAZKOŠJA DO ZAŠČITE NARAVE

Vendar pa Arabci pri svoji turistični ponudbi nikakor ne igrajo samo na strune plehkosti – zelo spretno znajo v petičnežih prebuditi tudi marsikdaj zakrnelo čakro za odgovornost do

TISOČ IN ENA NOČ ...

Si želite zaspati za baržunastimi zavesami in pod satenastimi pregrinjali v predsedniški ali kraljevski suiti? Ena takšna arabska noč vas bo stala okrog 6700 evrov.

GASTRONOMSKI UŽITKI

Gostom je na voljo devet sanjsko opremljenih zunanjih restavracij, kjer se lahko mastijo s kulinarčnimi dobrotami z vsega sveta.

narave in družbe. Marsikateri od njih v hotelu Madinat Jumeirah Al Naseem navdušeno obišče tudi laguno z morskimi želvami, glavatimi karetami (*Eretmochelys Imbricata*). Skrb za ohranitev te še do nedavnega izumirajoče živalske vrste je namreč del zelo plemenitega projekta The Dubai Turtle Rehabilitation Project, ki zelo uspešno poteka že od leta 2004 v okviru hotela Burj Al Arab Jumeirah in verige Madinat Jumeirah. Da, tudi to je eden izmed obrazov arabskega sveta.

TISOČ IN ENA DUBAJSKA NOČ (IN DENARNICA KRIČI NA POMOČ)

In kaj, če vas piči, da bi zdaj, ko nam od mraza v Sloveniji še iz nosa teče, počitnikovali na vročem arabskem soncu in spali v sobah z baržunastimi zavesami in satenastimi pregrinjali? Za sobo Ocean Deluxe v Al Naseemu boste morali odšteti približno 600 evrov na noč, za suite od 1300 do 2000 evrov, predsedniška ali kraljevska suite pa bi vas stala okrog 6700 evrov na noč ...

MODA

Model:

sin Pamele Anderson

FOTO KATYA TSYGANOVA
STILIRANJE MICHAEL BRIALES
SCENA SOPHIE LEONARD
MODEL DYLAN JAGGER LEE
(MENEDŽMENT NEXT LOS ANGELES,
WWW.NEXTMANAGEMENT.COM)

Tukaj predstavljeni najnovejši modni kosi
govorijo sami zase, moramo pa poudariti,
da jih nosi model Dylan Jagger Lee, bolj znan
kot sin Playboyeve ikone Pamele Anderson in
rokovske zvezde Tommyja Leeja.

Obleka, srajca, metuljček **GUCCI**

Obleka, srajca, kravata **D&G**
Čevlji **DOLCE AND GABBANA**

Srajca **SAINT LAURENT**

Metuljček **D&G**

Hlače **ERMANNO SCERVINO**

Čevlji **TOM FORD**

MODA

Jakna, srajca, hlače
DERMANNO SCERVINO

Jakna, pullover, srajca **VERSUS X VERSACE**

Pullover, srajca, hlače, pas **D&G**
Metuljiček **SAINT LAURENT**
Čevlji **DOLCE & GABBANA**

PLAYBACK

WISCONSIN, 1968

Snežne zajčice se vozijo po gozdu okrog Ženevskega jezera.

FOTO PLAYBOY

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

POVSEM NOVA TOYOTA

C-HR

od **19.250 €**

*Najdi svoj utrip z novim športnim terencem
Toyota C-HR v bencinski ali hibridni različici.*

Več o povsem novi Toyoti C-HR si preberite na www.toyota.si
ali obiščite vam najbližjega pooblaščenega prodajalca vozil Toyota.

TOYOTA.SI

Povprečna poraba goriva za vozila Toyota C-HR: od 3,8 do 6,3 l/100 km in emisije CO₂: 86 do 144 g/km.

Emisijska stopnja: EURO 6W. Emisije NO_x: od 0,0096 do 0,0225 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delce PM10 in PM2, ter dušikovih oksidov. Slika je simbolična.